

POLITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Pasimirė valdona vidurinė Azijos krašto, esančio po Maskolijos globa, Chivos, Seid Mohammed Rachim Bahadur. Nors jis buvo neva Chivos valdonu, bet kraštą valdė ir valdono darbus Chivoj prižiūrė maskoliai. Pasimirę chivas buvo šiaudinis valdonas, jį patį valdė caro skirti urėdninkai. Maskolisch valdžia leido įpėdiniui paskirti trečiąjį sunų pasimirusio chano, kuris taipgi bus tik inagu maskolisch biurokratu.

Maskolischas caras su savo motere gyvena dabar Vokietijoje, maldynių mieste Friedberge. Su juom Vokietijoje atkako 50 tarnų ir žiemonia, daugybė šnipų daboti caro ypata. To negana. Daboti jo ypata paskirti specialieji policistai, o rumą, kuriame jis gyvena, daboj 150 kareivių. Tas reikalauja specialieji išlaidų, kokių vokiečiai nenori išleisti saugojimui ypato svetimo krašto valdonu. Suprantama tas, nes caro Mikalojaus ypata vokiečiams nieko neropi. Teisybė, caras per savo moterį susigiminiavęs su Vokietijos kunigaikščiais, bet tauta kunigaikščiams moka algas, tai nenori dar, dėl susigiminiavimo jų su svetima valdona, leisti uždegti specialius mokesčius. Vietinio seimo atstovai jau padavė valdžiai užklausa, kas tas išlaidas turi pakelti? Seimo atstovai nenori, kad dabojimui caro ypato būtų skiriamai kareiviai, nes kariūnėms tarnaujanti vokiečiai skiriami tik reikalais teisyne, bet ne daboti svetimos valdonos. Jau kiekvieną atsilankantį Vokietijoje svetimą valdoną reiktų taip daboti kaip carą, tai išdė išlaidos žymiai pasididintų, o vokiečiai, kaip žinome, labai taupūs yra, nereikalingų išlaidų nenori, ypač išlaidų jiems naudos neatnešančių nekėčia. Seniau, kada valdona valdė tautą, žmonys noro nesiklaustė, bet vartojo, kaip norėjo, viešus pinigų, valdonų žvečius, ar norėjo, ar nenorėjo, žinoma, turėjo priimti. Bet tie laikai jau senai praėjo: dabar valdonų svečių priėmimas tai valdonų ir reikalas, bet ne tautos. Neįstaba todėl, jaigu vokiečiai protestuoja prieš išlaidas caro saugojimui ir protestuoja prieš siuntimą kareivių ginti nuo priešų caro ypata.

Netoli Friedbergo, kur caras apsigyveno, yra maldynės Naheim, kur vasaros laike gydytisi suvažiuoja daug svečių, budavo nemazai ir maskolij, atvažiuo jų ir šiemet diktai. Bet kad šnipai ir vietinė policija pradėjo juos per saugiai prižiūrėti, tai daugumas maskolij, nekėsdami tos priežiūros ir laisvės apribėjimo, išvažiavo kitur sveikatos ir ramumo įieškoti. I d. rugsejo i Naheim automobiliu atvažiuo caras ir už miesto palikęs automobilį, atėjo i maldynių įstaigą, paprastoj kavinėje išgėręs kavą, sugrįžo i automobilį ir paskui i kareivių dabojamą rumą. Gal ir čia vaikščiojo su baimė bet tai darė parodymu vokiečiams, jog nesibijo priešų, vie nok Maskolijoj, kur jis yra valdonu, kur jį saugoja daugybė šnipų ir kareivių, jis nedrąsta ant gatvės pasirodyti. Svetur, nors šnipų mažiau, nors ginti caro ypata skiriam mažiau kareivių, jis turi daugiau drąsos, nes ten jis ukėsmas tiek blogo padaryti negalėjo, kaip namieje.

Laikraščiai spėja, kad besilankydamas Vokietijoje, caras susitikė su Vokietijos cėsioriu. Dabar prietikiar tarp Vokietijos ir Maskolijos gana įtempti, ypač Maskolija turi svarbius nesutikimus su Austrija, o toje susirius su Vokietija. Jau gu Austrija įsipainioti i karą su Maskolija, Vokietija Austrijai turi padėti; turėtų jai padėti ir Italija. Matyt, kad prietikiar neina geryn, nes vokiškuose laikraščiuose, ypač randui tarnaujančiuose pilna gadinimų ir grumojimų netik Maskolijai, bet ir jos draugams — Prancūzijai ir Anglijai.

BALKANŲ PUSSALIS.

Ant Balkanų pussalio vėl užgimė mažesnių viešpatysčių — Grekijos ir Bulgarijos dideli nesutikimai su Turkija. Nors Turkija protestavo, bet atidarymui parlamento rengiasi Grekijon keliauti ir Kretos atstovai, o tame ir vienas iš svarbiausių kretiečių vadovų, kuris, kaip mano Turkijos randas, bus paskirtas Grekijos užsienio ministeriu. Kadangi didesnės Europos tautos neleidžia Turkijai per karą nubauti Grekijai, tai atkeršimui grekams, turkai pradėjo boikotuoti grekiškus tavorus ir rengiasi visus grekus iš Salonikos išvysti. Prieš tokį šiurkštų Turkijos pasielgimą pakėlė protestą Grekijos ambasadorius ir gaudina pertraukimu diplomatiškųjų ryšių. Bet po pertraukimui tokių ryšių paprastai greitai seka karas. Tas gali ir ant Balkanų pussalio atsiti, tikti, ir karas gali išsiplatinti visoje Europoje, nes taip Turkija, kaip Grekija ir Bulgarija turi savo galinčius užtarėjus: už Turkiją stotų Vokietija, Austrija ir Italija, o už Bulgariją ir Grekiją Maskolija, Prancūzija ir Anglija. Karą tarp nesikenciančių Europos tautų menkia priežastis gali pagimdyti, nes nesikenciant tautos, jos nevisada proto klausia.

VOKIETIJA.

Po paskutiniam karui Maskolijos su Japonija visos Europos tautos, teigė Japonija ir Jungtiniai Valsčiai Šiaurinės Amerikos, pradėjo dirbdinti brangius, milžiniškus mušo laivus svariančius 20,000 tonų ir daugiau. Pirmiausiai tokius laivus pasidirdino Anglija. Kiti Anglijos persvaros ant jurių nusigando ir pradėjo taipgi tokius milžiniškus plaukiančius tvirtoves dirbdinti. Bet vienam tokiam milžiniui padirbti reikia kelių dešimčių milijonų frankų. Todėl palaikymui laivų reikia milžiniškų išlaidų, kokių ir turtingos tautos negali pakelti. Todėl Vokietijos laivyno inžinieriai sumanė naują laivų tipą, paskirtų specialiai naikinimui anų brangių milžinių. Tie naujieji laivai laivai daug mažesni, todėl pigesni, bet užtai daug greitesni už anuos nerangius milžinus. Su vienu tokiu naujo tipo laivu Vokietijoje dabar atlieka mėginimus; jai gu išpuls, kaip inžinieriai tiki, visi kraštai turės tokius laivus dirbdinti, o anie, suėdę šimtus milijonų tautų pinigų milžinai bus nereikalingi; kas tokių naujo tipo laivų pasidirds daugiausiai, tas turės persvarą ant jurių, kiti kraštai, paveikslan, valdžiusi taip ilgai jures Anglija gali but i šalį nustumti. Naujas vokiškojo kariškojo laivyno laivas turi tik 280 pėdų ilgio, 46 pėdas pločio ir 102 pėdų augščio. Iš vandens kyšo tik 59 coliai todėl i tokį laivą labai sunku pataikyti, o ir pataikius, kulka lengvai nuslysta nepadarius daug blogo. Laivas tas turi dvi armoti 16,7 colių diametro. Kiekvienas kulka sveria 5940 svarų ir gali pramuštivirčiausiu milžiniškų laivų apkaustymą. Greitumas tų laivų 27 mazgai valandoj, taigi jie daug greitesni už anuos didžiuosius, nuo tų gali visada pabėgti ir ištukti. Tokiu būdu Vokietija, jaigu inžinierių viltyis ir apskaitymai išsipildys, su savo naujais laivais ant jurių gali ant kity tautų viršų paimti.

Vokietija bijosi, kad jai nepriklausus kaimynai nenuimty fotografiskų paveikslų tvirtoviu, todėl vaziojantiems pasazierius Zeppelin orlaiviams uždraudė lėkti i Strassburg ir kitas prie Prancūzijos sienos tvirtoves.

PRANCŪZIJA.

Prancūzijos karo ministerija dirbdina kariūnėms po aeroplanų, tokiu orlaiviu be baliono. Tokiu būdu jį pirmininė tūrė tikra kariškų orlaivų laivyną. Toki orlaivai turi but padirbti sekanciuose metuose. Orlaiviai turi pakelti 300 kiliogramų, taigi apie trijų žmonių sunkumą; turi lėkti syki pasikėlė, mažiausia 300 kiliometru i lėkti su greitumu 60 kiliometru i valandą. Už tokius orlaivius karo ministerija siulo po 20,000 dol. Prancūziški gėnė-

rolai mano, kad orlaiviai reikalingi kariūnėms netik ištirimui prieš stovyklų, bet jie gali but ir mušiuose vartojami, iš jų i priešus galima metyti exploduojančią medegą, galima juos apšarvuoti kanuolėmis ir iš didelio augščio leisti šuvis i priešų eiles; galima juos vartoti ir mušiuose laivynų ant jurių, nakinti didelių mušo laivams, kurie negali pasipriešinti matomoms iš augščio exploduojančioms medegoms.

VIDURINĖ AMERIKA.

Buvusių revoliucionierių vadovas respublikoj Nicaragvoj Estrada, apvaldo vis didesnius plotus, nors yra dar nedidelė ginkluoti pulkai prezidento Madriz šalininkų. Prezidento laivas "Victoria" buvo išplaukęs i jures, o tuom tarpu uostas Rivas, neturėdamas nuo jurių pusės paramos, turėjo pasiduoti Estradai. Kada laivas sugrįžo i uostą ir išgirdo, jog revoliucionieriai paėmė viršų, laivo vadovas, generolas Matuty atsiskaitė pasiduoti, paleido kelis kanuolius suvis i miestą ir vėl prisitaikino, kaip mano, jis apistojo prie salų Quintepe ir čia gali dar prieštiesi gana ilgai, kadangi Estrada neturi laivų.

I pietus nuo Jungtinių Valstijų yra didelė ispaniška Meksico respublika. Prieš atradimą Amerikos čia buvo civilizoto indijonų viešpatystė; jai užkariavo ispanijonai ir išaikiško senąją civilizaciją, Meksica padarė savo valdyba, bet šimtas metų atgal gyventojai jau susipažinoti pasikėlė ir numetė Ispanijos jungą ir Meksico tapo nepriklausoma respublika. Šiemet todėl Meksico švenčia 100 metų sukatus savo nepriklausymą. Apvaikišiojiam paviektos viso pasaulio civilizotos tautos.

IS LIETUVOS.

IS VILNAUS.

Girdėjome, jogei šių metų pabaigoj įieisiantis pagalias Lietuvių Kalbos Gramatika, surengta Jablonskio, Būgos, Šlapelio ir kitų. Pirmiausia pasirodysiant i sątaikos dalis, o kitais metais kita jos dalis ir etimologija. — Lauksime, bet baugu, kad ir šiuo kartu neapsiviltume.

(„Lietuvos Žinios“).

Mūsų prašo pranešti, kad Danijoj susitvėrė tarptautiška (lietuvių, latvių, estų ir suomių (finų) moksleivių sąjunga. Ta sąjunga norintiesiems suteikia žinias apie Danijos mokyklas, parpina moksleiviams gyvenimus ir per vakacijas užsiėmimą, ir kiek išgalėdama šelkia moksleivius pinigais etc. Kreipianties prie tos sąjungos reikia pranešti: kiek gali gauti pašalpos iš namų ir kokias eis lankės mokyklas. Adresas: „Internationale-Foerening“ Lundbohoejskole, Kjøbenhavn, Doenemark.

Vilniaus vyskupijos valdytojas kun. Michalkevičius degradavo ir ekskomunikavo kun. V. Zanievskį „už netikusį gyvenimą“.

(„Lietuvos Ūkininkas“).

IS KAUNO.

Rankų darbo ir namų vedimo mokyklą Čiunkytės-Petronienės šiemet išėjo 15 mēgačių. Iš mokyklos ir Amatų Valdybos gavo liudijimą su teisėmis Rankų darbo mokytojų. Per kvotimą pasizymėjo kuo-geriausiai šios: Merkevišaitė, Jasiulaitė, Makutėnaitė, Kersnauskytė, Tamosevičaitė, Petrauskytė, Geras laipsnius gavo: Sodyčia, Silinaitė, Lauzikaite, Slepčienė, Talmontaitė, Cėremukaitė, ir vidutinius laipsnius gavo: Svedaitė, Strimaitė, Bubniškė. Tos mēgačių, kurios parodė laipsnius geras ir vidutiskias, privalo dar atvažiuoti mokyklon 2—3 mėnesiams praktikos; už mokslą per tą laiką bus mokama po 5 rub. mėnesiui.

Siemet bus įvesta skryniai Rankų darbo dviemėtis kursas; moka-

da 45 rub. I skryniaus programa: 1, mezgimas virbalais ir vašuku, 2, lopymas ir adymas, 3, siuvimas ant kanvos, 4, baltas haftas ir žymėjimas, 5, siuvimas moteriškų rūbų, 6, siuvimas baltinių, 7, kirpimas rūbų ir baltinių, 8, dailus artistiškas rankų darbas, 9, pašymas, 10, kantuotos, kranirutos siūlės.

II skrynia: 1, mezgimas šinkelio i filigipuros, 2, applications, 3, įvairios siūlės, 4, siuvimas tamsu, 5, dailus haftas, 6, teplojimas ant drobės ir siūlo, 7, religijiskas išdeginimas medžio, 8, dirbimas kvietkų, 9, haftas auksu, 10, kirpimas ir siuvimas baltinių rūbų. Yra įvesta vakariniai moksloai. 2 skrytėje išguldoma tikyba, rusų kalba, lietuvių kalba, aritmetika, geografijs, istorija, gamtos mokslo, dailiarastis.

Jaigu bus norinčių kandidačių, bus įvesta šie mokslo skryniai. Kirpimo ir siuvimo moteriškų rūbų 4 mėn. skrynia nuo 9 v. iki 3 v. d.; kursas — 15 rub. metinis kursas siuvimo moteriškų rūbų ir baltinių — 25 rub. Gaspadinystės metinis kursas 30 rub. Programa tokia: 1, higieniskasis ruošimas ir puošimas kambarių ir virtuvės, 2, valymas indų, 3, gaminimas valgių, 4, valymas vilnonių ir šilkinųjų rūbų, 5, skalbimas ir prosinimas baltinių, 6, vedimas naminio skaitliavimo, 7, taisyimas antpylių ir uogų, 8, kepimas duonos ir pyragaičių, 9, apie pieną, 10, apie mėsą, 11, siuvimas ir kirpimas moteriškų rūbų ir baltinių, 12, baltas haftas. Gaspadinystės 3 mėnesių kursas. Taisyimas valgių — 15 rub. Audimo kursas 4 mėnesių — 25 rub. metinis — 40 rub. Dirbimas ir pyrimas skrybėlių ir kitų dalykų 4 mėnesių kursas — 20 rub. Siuvimas batų — kursas i mėnesio — 5 rub.

Kas norėtų įstoti i minėtuosius kursus, prašome paduoti prašymą vedėjos vardu: Kaunas, Viesasis plecius, Fiserio namai No. 6. Mokslo prasidės rugsejo 1 d. Mergaitės bus priimamos nuo rugpjūčio 15 d. iki rugsejo 15 dienai.

St. Čiunkytė-Petronienė. („Viltis“).

IS EZERŲ, KAUNO GUB.

Liepos 28 d. apie 200 ūkininkų, išėjusių i vienasėdžius, praejusiais metais gavo paskolos po 100 rub. persikėlimui triobų; dar pažadėta po 50 rub., kuriuos gausi po naujų metų, ir tai ne pinigais, tik ūkio padargais arba dirbtinėmis trąšomis. Paskola gauna be palūkanų, penkerius metus nereikalauja nieko, o po penkerių metų reikia kasmetai mokėti po 10 rub.; galima būsia i toliau pratęsti.

Teko girdėti iš tikrų šaltinių, Ezerėnų tvarkomoj komisija (tur-būt, ir kitos) sumanusi bent keliose vietose prie stočių įtaisyti savo namus ir ūkiui reikalingų daiktų sandėlius; žadanti gauti iš užsienio geras žemės dirbimo mašinas ir kitokius ūkio padargus, nes dabartiniai sandėliai esą dviratininkų rankose, jie perką pigias, netikusias mašinas, o parduodą valstiečiams gana brangiomis kainomis. Tokios mašinos ir kitoki laikta maža teduodą valstiečiams naudos, nes nubaidę daugelį nuo jirkimo. Taip pat turėsia visokių lirtinių trąšų (nešlų). Jų valstiečiai visuomet gausia nebrangiomis kainomis. Turėsia veistinių bulių (versų), kiaušinių i kitokių gyvulių; būsia atleidžiama ūkininkams nebrangiomis kainomis, net tik tiems, kurie naujai išsikirsto i vienasėdžius ir pradeda vesti ūkį nauju būdu.

Ezerėnų apskrities agronomas Ivonaukis vaziojo po sodžius, kurie praejusiais metais išsikėlė i vienasėdžius, vaziojo su savininkininką ir prikalbinėjo ūkininkų vienasėdžių žemę dalyti i daugelį aukų (vietoj trijų); matininkas atlieka darbą dviem. Kurie suauka padalyti i daugelį aukų, tiems žemė atsiųsti tobių su nurodymu, per kiek metų i paskui kokias sekla sėti. Tik gaila, kad ir išsikirstusieji vienasėdžiai kažkodėl agronomo baidosi: pasiro-

džius sodžiu, vietoje paklausyti agronomo patarimų, pasislepia ir, girdėti, nenorį naudingų patarimų. Kasdien iškur girdęjį nelemtus plepalus, tai ir tik. Sako, jaigu padalytą i daugelį aukų, tai liepsia ir ūkį vesti taip, kaip valdžia nurodė; o jaigu taip nedarys, tai pastatys tam tyčia prižiūrėtoją ir tada busianti vėl baudžiava; arba ir visai atimsia žemę. Būtų gerai, kad tokiems tamsuoliams šviesesnieji ūkininkai stengtųsi skaidyti panašius plepalus.

P. Kuzma. („Viltis“).

IS GRISKABŪDŽIO, NAUMIESCIO PAV.

(Nuo mūsų korespondento).

7 d. rugpjūčio buvo čionai Atsimainymo atleidai. Nieko įžymiesnio, nieko praklinesnio. Smūklė kiekvienam name ir visur užė kaip bitės avily, qors valsčius yra nutarta šventadieniais alines uždarinėti ir išrinktas prižiūrėjimui tvarkos tam tikras valstiečių komitetas; bet niekam, nei komitetui, nei policistams, kurie patį visai girti, ano nutarimo pildyti nenori.

Įžymiausia šios šventės dalis buvo — kun. Marmos 50 metinio kuningystės jubilėjaus sukaktuvių šventimas. Susirinko apie šimtas kuningų, atvažiuo i Naumiescio šilpuočiai-viršininkai. Rodos prasidės kas čia įdomaus, naudingo. Bet kas pasirodė! Po iškilmingų pamaldų susirinko šie visi ponai i tam tyčia įtaisyti sode audiminius užtaisus. Čion prie gausingo stiklo skambėjimo prasidėjo triukšmingas pusrigijimo užimas. Sako, parvežė iš Kauno tai puotai 50 kiburų ir išgėrė šimtus butelių, brangaus vyno. Taip puotavo kuningeliai, tie kurie šaukia visus prie blaivybės! Geri jie „blaiviminkai“!

V. Krivaitis.

IS GRISKABŪDŽIO, NAUMIESCIO PAV.

Pas mus yra monopolis, traktiernė ir septynios aludės. Per valsčiaus suveigą pėnai buvo nutarta, kad šventadieniais visos aludės būtų uždarytos, išrinkta ir tam tikri prižiūrėtojai, kad nebūtų šinkuojama. Bet prižiūrėtojai sūpnai pildė savo pareigas ir šventadieniais aludės kimstė prisikimšus žmonių. Per ateinančią valsčiaus suveigą reikia prižiūrėtojus užimti ir įsakyti tinkamai pildyti jiems pavestą aludžių priežiūrą. Žmonėms gi nuo širdies linkėja rasyties velyj prie „Žiburio“, o nesėdėti šventadieniais aludėse.

(„Salties“).

IS LIESNITSVOS VALSC., NAUMIESCIO PAV.

Liepos 21 d. buvo pildinėtis valsčiaus suveiga aptarti daug svarbių reikalų, iš kurių žymiausias, tai mokyklų klausimas. Valsčiuje dabar gyvuoja keturios mokyklos. Visos dar neturi naujų namų, o laikinai patalintos yra ūkininkų triobėsiuose, kuriuose darbvavimas mokytojų ir mokinių tam tikra kančia, labiausiai, kad nėra iki šiam laikui mokyklose tam tikrų rakandų-suolių, per ką vaikams reikdavo sėdėti ant kokių ten sulūžusių, paramstyty lenčių. Bet dabar valsčiai, spiriamis valdžios ir pačių mokytojų, pasikyrė nuo savęs 6000 rub. pastatymui naujų mokyklų ir prie to pasiremiamai įstatai, nutarė reikalauti nuo valdžios taip-pat 6000 rub. pašalpos ir medžių tų mokyklų triobėsiams. Darbas tai jau gal i prasidės ateinančią žiemą.

Pasiūlius valsčiu dar penktą dviklesę mokyklą Meistų kaime, kurią valdžia žada įsteigti savo lėšomis, atsirado ir tokių neįsainalių, kurie pradėjo rekti, jog mums užtenka ir keturių mokyklų, nes jau, girdi, ir taip valdžia užkrovė mokesčių begales.

Įsikūrus gi penktai dviklėsei mokyklai Meistuose, valstiečiai reikalaujant vokiečiams, nutarė, kad labai gaila, kad jiai, pasidarys dvarponiu, paliovė buvęs žmogumi. O reikia žinot, kad tai bro-

Išrinktas valsčiaus mokyklų komitetas nutarė po ilgų ginčų Bublelių kaimo mokyklą palikti laikinai Raugaly kaime. Keturnaujienos — iš Mikanaičių pernešt i Keturnaujieną.

Dar įdomų, jog Liesnistvos dvaro savininkas ponas M. Filipkauskas, vadinanti save prieš visus geru kataliku, melste meldė valstiečių leisti atidengti Meistų kaime prie pat Naumiescio savo name smūklę su švaiginčiais gėralais, nes „as, girdi, padidinsiu kiemą ir nereikės jums važiuoti i Naumiestį susistoti vežimais, už ką reikia mokėti maitas“. Daugelis valstiečių, užvilti gražiais „ponulio“ žodžiais, ypač apsidūmę jau Suodžių kaimo ūkininkai, šaukė visa gerklė, kad šioji „penktoji mokykla“ būtų įkurta.

V. Krivaitis.

(„Lietuvos Žinios“).

IS NAUMIESCIO, SUVALKŲ GUGERNIJOS.

Laukiame mes naumiestiečiai kaip kokios šventės, bene bus ir šiemet Naumiestyje surengtas šioks-toks lietuviškas vakarėlis. Buvome jau nudžiugę, nes suvažiuavus ant vakacijų inteligentija pradėjo rūpintis vakaro leidimu. Nutarta sulosti „Velnias ne boba“ ir „Mūsų gerasis“ ir paduotas gubernatoriui meldimas. Bet gautas atsakymas: „leidimas negali būt duotas, nėsant cenzūroto originališko veikalo“. Pristaičius gi reikalaujamus veikalus komedijų: „Velnias ne boba“ ir „Neatmegamas mazgas“ („Mūsų gerasis“ nesugriebta), parašė: „negalima leisti“. Na, tai ir džiaugkimės!

(„Lietuvos Žinios“).

IS GARLEVOS, MARIJAMPOLĖS PAV.

Senąjį vaitą prašalinus, išrinkta naujas vaitas, kursai, kaip menko mokslo žmogus, tuojau savo raštinniko globon pakliuvo, kuri sulig šiol jam naudos ne atgabeno. Nežinia iš kur buvo patirta, kad liepos 26 dieną turės per Garlevą pervaziuoti gubernatoriaus. Raštinnikas su naujai iškeptuoju vaitu susitarę davė padaryti Kaune medinę su parašu torielką už 7 rub., iškepę bandutę duonos, susikvietę beveik visus „saltiesius“, susitarė laukia atvažiuojant gubernatoriaus ir pavaišinsį jį duona ir druska. Valsčiaus viršaitis su tuntu „saltiesių“ niekenu neverčiami visą dieną laukė „augštojo“ sveikio šalyje plento prie kryžiaus, stovėdami ir gulėdami — ir niekieno nesulaukę namon išsikirstė, i mūsę kande. Jai viršaičio pareiga gali buti savo „načalstvy“ su tikti ir valšinti, tai jis turėtų nors tiek žinot, kad jokiuose įstatymuose nėra, jog jis turis teisę vartyt „saltiesius“ gubernatoriaus pasitikti ir juos nuo darbų atitraukti. Anaipol! Už darbų sutrukdydą žmonės turi pilną teisę reikalauti iš vaito su raštinniku užmokėsio, taipogi valsčius privalo prižiūrėti, kad toji medinė torielka būtų ir jųjų dviejų pinigais apmokėta.

(„Lietuvos Ūkininkas“).

IS MARIJAMPOLĖS.

Ūkininkas Mik. Gustaitis, prasi-gyvenęs nusisamdė nuomon gam didelį dvarą Mikaliskį Mar. pav. Bet pat pradėjo savo dvarponystės pasirodė labai nemandagiais pasielgimais: susipykęs su savo užvaizda N., jiai apskundė jį žemės-kiams, kad tasai prilaiko revolyerį, neturėdamas leidimo. Negana to — nusituntė savo „fajetoną“ (puikią bricę), kuriame parsivežė žemskius savo dvaran, kad tie padarytų kratą pas N. Šie kratai padarė ir revolyerį atėmė. Kada potam N. norėjo atsitraukti ir išvažiuoti, tai jam Gustaitis nedavė arklų ir kol tas per tris dienas jiškojo arklų, p. Gustaitis nedavė jam valgyt.

But smagu, kad kuoduogiau dvarų pėrcių i mūsų valstiečių rankas ir gerai padarė p. Gustaitis duodamas tokį pavyzdį, tiklai labai gaila, kad jiai, pasidarys dvarponiu, paliovė buvęs žmogumi. O reikia žinot, kad tai bro-

lis visiems žinomo ir gerbiama kun. M. Gustaičio. Bambiys. („Lietuvos Ūkininkas“).

IS LIUDVINAVO, KALVARIJOS PAV.

14 liepos dieną 1910 metų čia buvo valsčiaus suveiga. Dėl kaip-kurių agitacijos, panopėta panaikinti nutarimą, padarytą valsčiaus keliais mėnesiais pirma, apie statymą dviklesę mokyklos (mūrinės). Priežastis, dėlė kurių norima ans nutarimas panaikinti, nurodo šitokios: 1) kad labai brangi atsis, 2) kad iš tos mokyklos maža bus naudos, nes negalima, paėmus iš ten liudijimą, įstoti i trečią gimnazijos klėsą. Paziūrėkime, ar šiodi priežastis vertos pripažinimo.

Teisybė, visiškai be išlaidų apsiesti negalima, bet tos išlaidos bus visai ne tokios, kaip gaudinama. Išlaidos bus nedidelės, štai dëlko: jau yra valsčiaus sudėta apie 750 rub.; vyriausybė paskyrė 3800 r.; jogaie jau yra sudėta netoli 800 r., tai valsčiui prisieina dar sudėti tik apie 3 tūkstančiai rub. Be to, jauk prie statymo reiks vežimų... o jaigu valsčius visų vežimų, tai tas valsčiaus mokeskis visai sumazės. Be to — prie mokyklos prisidės dvarininkai ir kitataučiai, kaip tai: vokiečiai ir žydai, taip kad iš viso nuo margo atsis mokėti po kelias kapeikas, tik jokiū būdu ne po rublį, kaip kai-kurie sako. Dar nepamirniau to, kad vyriausybė duoda medžius, reikalingus mokyklai ir skiria algos mokytojams. Jaigu gi taisyti senąją mokyklą, tai atsieina valsčiui visai ne ką pigiau, nes sienos jau supuvę, o stogas prakiręs. Pirmia už tuos 750 rub. nieks neapsiėmė vien sienų taisyti, taip kad dabar su stogu atsis pusantro tūkstančio rublių; vyriausybė gi šiam tikslui nuo savęs pinigų neduos ir sudėtus dabar drauge su pažadėtais (3800 rub.) atsiims. Be to jau vyriausybė patvirtinus aną nutarimą, prisituntė 2 tūkst. 500 rub. Jaigu tos mokyklos nestatytų, tai vyriausybė galėtų pareiklauti nuošimčių (procenų) nuo valsčiaus už perlaikymą pinigų. Taipgi ar nepareiklautų už plenus, palarytus tai mokyklai.

Arba vėl, jaigu aną mokyklą taisyti, tai kas gal užtikrinti, ar vėl grybas i jai neįsimes? Antrosios priežasties svarba ir nupuls, jaigu atsiminsime, kad iš rengiamos dviklės mokyklos galima įstoti i žemesniasias mokyklas: prie geležinkelio, girines, mokytojų seminarijas (Veivėrius), triklės mokyklas (Seinuos) ir tt. Žodžiu, platus iš čia kelias i įvairias mokslo įstaigas. Ypač si mokykla būtų naudinga mažiau turtingiems, iš kurių nevisi gali patekti i gimnazijas; pagaliotis ir i gimnazijas nėra užkirstas kelias: truputį tik reikia pasi-mokyti svetimų kalbų.

Atsižvelgus i tai visą, stebėtis reikia dëlko tas atsitiko. Dar labia reikia stebėtis iš tų, kurie buvo priešingį mokyklos statymui! Ir taip elgėsi vėl tie, nuo kurių to negalima buvo tikėtis. Nesinori čia jų išvardinti, nes perskaudu gal būtų užmesti įieš tokį nesumanumą.

Garbė gi tiems, kurie rūpinasi apsvietos dalykais! („Salties“).

IS ŽASLIŲ, TRAKŲ PAV.

Pėnai rudenį iš čia paduota prašymas i Vilniaus gubernatoriui, kad leistų įsteigti Vartotojų draugiją. Praėjusi pavasari atėjo leidimas. Balandžio 20 d. įvyko pirmasai narių susirinkimas klebonijoje, vadovaujant instruktoriui Sklennikui, ir nutarta atidaryti sankrovą Žasliuose nuo pusės vasaros. Narių prisirašė suvirsum 100 žm. Pajus 5 rub. Įstojamasis mokesnis 25 kap. Kiekvienas narys gali turėti ne daugiau au pajų, t. y. už 100 rub. Slapru balsavimu išrinkta valdyba: pirminku — dvarininkas Liudvika Pae-Pomarnackienė iš Gečionų, vice-pirminku — vietinis vargonininkas Steponas Andriejūnas, kas-tininku — Jonas Setikūnas, Kas-

Žiūkščių dvaro savininkas, rašytojas ir gaspadorius — mieste lėnas Antanas Volauskis. Revizijos komisijon išrinkti: kun. Antanas Pakštis, Zaslų klebonas, ir dvarininkas Henrikas Jurevičius. Sankrovai pasamdyta butas už 140 rub., vidus priuosta už 50 rub. Pardavinėtojų pakviesta iš Vilniaus šiek tiek suprantas lietuviškai ir prisidėdams greitai laiku gerai išmokyti. Žiūrėjime. Iš kaba bus parašyta trimis kalbomis: rusiškai, lenkiškai ir lietuviškai. Jau užsakytą ir greit pareis du vagonai mineralinių trašų. Nutarta prekes traukti iš Kašedorių geležinkelio Vartotojų Draugijos sankrovos. Nuo pat pirmojo Draugijos susirinkimo Zaslų sankrovai ninkai būsiai subruzdavo, trukdo darbą, kaip galėdami: atkalbinėdami narius ir grasindami. Ne vienas išsigandęs prasišalino iš Draugijos. Labiausia grasinta pirminkini, ponei Pac-Pomarnackiui, net bombomis grasinta; bet ši ponija pasirodė drąsė už grasinėtojus: darbovisi ir kitims nariams drąsos pridavė.

Zaslų sankrovininkai konkurencijos dėlei jau senai pakėlė kainas prekėms po 2 kap. ant svaro, kad pradėjus gyvuoti Vartotojų sankrovai, galėtų nuleisti ir tokiu būdu užsiplinti Draugijos sankrovą. Patį Zaslų sankrovininkai pripažįsta, jog pirmuoju du mėnesius jie turės nuostolio, o Draugijos sankrova gerai pardavinės; bet paskui žlugianti. Be abejo, tai gal atsitiktai, jaigu krikščionis nuslo energijos ir vilties; bet galima spėti, jog to išvengsime ir nenuvaisime dvasioje. Bendrą darbą išvermingai krikščionis vays "socialistiskumas" plėtosis.

Kun. Jurgis Zinkus.
("Viltis").

IS TRAUPEŠ, UKMERGES PAVIETO.

Traupio apylinkėje yra tokių sodžių, kurių ūkininkai, turėdami po pilną valaką žemės, turi pievų po 4-6 ir net po 8 dešimtis. Tos pievos daugiausiai guli nuo jų namų už 3 ir 5 varstų. Blogiausia, kad jas nuo sodžių skiria dvarininkų žemė. Šieną išsivežti dvarininkai leidžia dykai; bet už gyvulių ten nuginimą reikia mokėti ir nepigiai. Tiesa, dvarai pinigais nieko neima, reikia darbu atidurti: paskiria dešimtis įvų nupjauti arba juos suvežti ir tt. Toks atsimokėjimas suodėiams kai kada brangiai ateina. Taip, pavyzdin, savo ragiai bja, reikia, nieko nelaukus, piau, o čia dvaran kviečia; neist tū laiku, bus negerai....

Aš nežinau, kokia tada teisybė buvo, kad ūkininkams davė pievas taip toli nuo jų žemės ir dar ugnę į jas savo bandą atginti. Dabar, man matos, jau sunku būtų tai atitaisyti, išpradžių tyfėjus.

Seniau, kaip pasakoją žmonės, kiekvienas ūkininkas turėdavo savo mišką, kufis prieina; prie tos pačios pievos, daržin, kur sukraudavę visą šieną, o jau žiemą paršveždavę po vieną vežimą namo. Kiti gi žydams išparduodavę. Dabar tos pievos beželia menkai, turbit, dėlto, kad girių mažiau, o per tai ir degnumo, kuris pievoms taip reikalingas. Gerai želia tik tose vietose, kur miškas neseniai iškiršta. Daug reikia pasidarbuoti ir privargti, kol tą šieną namo suimi; kad jo jaus būtų, o tai vos keli vežimai.

Dar užtikinai traupiečiai turi savo miško, nors, tiesa, yra tokių, kurie savo dalis jau visai iškirto; bet tai mažuma. Yra ir šiokių tokių ganyklų, apaugusių tankiais krūmais, alksniais, kuriuose sunku piemenims ir savo bandą suvalkyti. Tuos krūmus kerta, kas tik nori, dėlto kad jie skaitosi bendrais, neisidalytais. Bet kuo juos labiau naikina, tuo jie labiau tarpsta ir tankiau suželia. Aš patariau traupiečiams įties visai iškapoti, išari ir užsėti naudingomis žolėmis ar tiesiai javais. Pievos taip pat reiktų išplėsti, apdžiiovinti, griovius iškasus, ir paverst pelninga žeme.

Taip aš mačiau S. sodžiūje ūkininko Balcūno padaryti, kuriame taip pat toli tos pievos ir krūmai, ir viskas ten neblogoi auga. Tuos krūmus, žinoma, reiktų pirma pasidalyti arba pavesti kikiams nors vienam ar keliems ūkininkams, pamėmus iš jų mokėti, arba ir žemę, kurią jie sodžiūje paliktų. Bet būtų visgeriausia išsikirti į vienasėdžius ir visą ūkį pradėti išnauju. Žemės užtektų, nebėrėktų tada ir Amerikon važiuoti, galima būtų ir čionai dar geriau gyventi, tik tai, žinoma, dabar, išpra-

džių, reiktų daugiau truso padėti, pavargti ir skatiko išleisti. Bet visa tai šimteriopai apsimokėtų. Meskime tad nerangumą ir tvėrkime darbo.

Nulindęs Brolis.
("Viltis").

IS ZIETELOS, GARDINO G.

Yra lietuvių kolonija, kurie gyvena trijuose sodžiuose: Zasčiuose, Pagiriuose ir Narčiuose. Iš viso lietuvių apie du tūkstančius, bet kalbančių lietuviškai tik apie 300 ir tai tik Zasčiuose, kur dar ir mazi vaikai lietuviškai kalba. Pagiriuose ir Narčiuose yra tik tai po kelis ar keliolika žmonių, mokančių lietuviškai. Iškur jie yra perkelti, ištikrųjų negalima pasakyti. Jie patįs kalba, kad jų seneliai gyvenę Kauno gubernijoje, iš ten juos perkėlęs Sultanas dėl meilės prie jų. Betgi tyrinėtojai jų kalbos sako, kad jie iš Prūsų. Jų kalba, išmetus baltarusiškus žodžius, yra graži, bet buvusi laikai, kad kaip-kurie gėdinosi saviškai kalbėti; dabar, nors pervelai, to nėra, jau pasako lietuviškai "Tegul bus pagarbinas", atvežus kuningą prie ligonio lietuviškai, pagieda, o kaip-kada pagieda net ir bažnyčioje po mispą. Namie patįs per save kaip-kurie mokinasi lietuviškai skaityti, poterių, o bažnyčioje šiemet mokinasi katekizmą — ne tik tai tie, kurie ruošiasi prie pirmos išpažinties, bet ir vyresni. Iš viso lietuviškai prisiruošdino 12 ir pirmė Komunių 24 gegužio. Tą pačią dieną dėl jų iškilmės ir prašant vienam tyrinėtojai jų kalbos, priėjusi komunijos buvo nufotografuoti drauge su jų tėvais ir kitais lietuviams.

("Saltinis").

IS SKIRSNEMUNĖS, RASEINIŲ PAV.

Miestelis mažas. Yra jame vos 3-4 mažos sankrovės, ir daugiau, rodos, nieko. Apsirika, juk Skirsnemunėje yra 5 aludės, vienas monopolis ir kas namas — tai monopolikas. Aludėse pardodama "baltakė". Žmonės pušiniai girtuokliauja. Žinoma, sumaisę rudąjį alutį su baltake, neretai apsidaužo sau žandus. Stai per Dievo Širdies atlaidus buvo iškilus kova, kurią vos sargybiniams pavyko numalšinti.

Sekmadienyje, liepos 4 d. iš ryto rado negyvą žmogų. Sako, labai mėgdavęs gerti.

("Saltinis").

IS KAZLŲ RŪDOS.

Kazlų Rūdos pačios valdininkai, broliai Dimitras ir Konstantas Kirikiai, vogdavo parsineamus iš Amerikos pinigų. Pagalios pakliuvę už tai teismas (pasak "T. Surv."). No. 32) 6 d. rugpjūčio gavo nuo Varšvos teismų rūmų 3 metus arestantų rotų. Na, pavogti pinigų, žinoma, jie nebesugrąžins.

("Lietuvos Žinios").

IS PRŪSŲ LIETUVOS.

Klaipėdos gymnazija rugpjūčio mėnesyje šventė 50 metų gyvavimo sukaktuves. —

Iš Tilžės per Tauragę į Šiaurios pradžią važinėti du pasazieriniai automobiliai.

Iš Ragainės uždrausta iš Maskolijos pusės gabenoti sparnočius, šieną ir šiaudus. Bijoma choleros.

Jie nesuprato musų.

Retkarčiais tenka rasti mūsų laikraščiuose pasiskundimai, dejavimai, kad Vilniaus gubernijos lietuvių labai tamsūs, neskaityti nei knygų, nei laikraščių, kad daugelis jų jau ištautėjo ir dabar ištautėja, kad Vilniaus gubernijos lietuvių skriaudžiami bažnyčiose ir tt., ir tt.

Kad tai teisybė, niekas to nežino. Aš gi iš savo pusės, kaip gerai žinau ir pažįstas kai kurių Vilniaus gub. vietų lietuvių galiu pasakyti, kad ištikrųjų taip yra.

Taip! Aimanuojame, skundžiamės, kad Vilniaus gub. lietuvių lengvai duodasi ištautinti, peikia me juos, kad jie tamsūs, ragina, pamėskyti laikraščius ir knygąs.... Bet pažiūrėkime tik gerai, koks tokio mūsų darbavimosi vaisius. Ar yra kokia nors nauja iš tų mūsų laikraščiuose pasiskundimų, pamokymų, papeikimų ir tt. Drąsiai galiu tvirtinti, kad visos tas rašinėjimas — tai žirnių į sieną bėrimas, kad jokios jis

naudos neatneša.

Ne vienas skaitytojų gal neįtikės siems mano žodžiams. Bet tai teisybė.

Vilniaus gub. lietuvių, kaip teisingai skundžiasi mūsų laikraščiai, tamsūs, laikračių ir knygų neskaityto, tai ką gi padės mūsų rašinėjimas į tuos laikraščius, kurių žmonės neskaityto. Žinoma, kad nieko. Rašyk tu žmogau kiek nori, o tikslo vistiek nepasieksi.

Daugumas mano, kad Vilniaus gubernijos lietuvių todėl neskaityto laikračių, kad dar ant tiek tamsūs, jog nesupranta laikračių skaitymo naudos. Kad daug tokių yra — teisybė, bet yra ir tokių, kurie, nors ir supranta laikračių skaitymo naudą, bet neskaityto jų dėlto tik, kad jie rašomi nesuprantama jiems kalba. Reikia žinoti, kad Vilniaus gub. lietuvių kalba labai suteršta lenkiškais ir rusiškais žodžiais, daug todėl kuo skiriasi nuo tos kalbos, kokia rašomi mūsų laikraščiai. Tatgi norint, kad laikraštis pasiektų Vilniaus gub. savo tikslą, reikia rašyti jį tokia kalba, kokia kalba ten žmonių.

Turime, tiesa, skiriamąjį Vilniaus gubernijos lietuviams laikraštį — "Spindulį". Bet jis, mano nuomone, nei turinui, nei kalba neatsako savo tikslui. Paimkime, pavyzdin, 15-tąjį jo numerį, kuriame pusę jo vietos užima tokie straipsneliai, kaip — apie artemizino meilę, apie kodylą, kas tai yra apreiškimas, šventoji Monika, o kita pusė — apysakutė, eilės, vienas straipsnelis ir keletas smulkių žinelių. Ką-gi, klausiu, čia gero ras skaitytojai? Juk dabartinio laiku ir taip vadinamieji mūsų tamsuosiai nebesipatinka žinėjimu, kas tai yra kodylas ar kaip gyveno šventoji Monika (tai tik davatka gali interesuoti), bet nori žinoti, kas girdėti plačiame pasaulyje, interesuojasi politika. Taigi, man rodos, ir skiriamojį jiems laikraščio skiltis turėtų būti užpildytos tokiais straipsneliais, iš kurių jie galėtų įgyti tikrąjį supratimą apie tai, kas juos interesuoja. To-gi "Spindulyje" nėra "Spindulio" kalba taip pat vargiai begu suprantama Vilniaus gub. lietuviams. Abejoju, ar supras Svecionių pavieto lietuvių tokius žodžius, kaip: prekyba, krautuvė, ūkis, įstaiga, rengia, tikslas, olraivis, valstija, valstybė, pataikyti, sumanymas, įstatymas, išsivis, užsienis ir tt. (žodžiai paimta iš "Spindulio" No. 15).

Kaip matote tat, "Spindulys" nei turinui nei kalba neatsako Vilniaus gubernijos lietuvių reikavams.

Lankantis man Svecionių paviete pas lietuvių, pas tokius, kurie neskaityto laikračių, ir kalbinant juos išsirašyt koki nors, ne vienas tiesiog pasakė: "Tai, kad juos rašote žemaitiškai, o mes nesuprantame; tat ką mačys tas skaitymas, kad vistiek nieko nesuprasi". Vienas gi šitaip išsitarė: "Žinau gerai, kad be gazetos sunku geram gaspadoriui apsieiti, norėtu žinoti, kas sviete girdėti, norėtu ir apie gaspadorystę ką nors darsizinti, bet kad nesupranta dabartinį gazetų kalbą. Buvau — sakė jis — išsirašęs anais metais "Vilniaus Žinias", užmokėjau 6 rublius, bet kas iš to, tik popieriaus turėjau, o suprasti vistiek nieko nesupratau. Gerai da, kad buvo tada geras kuningėlis, kuris ištuomočydavo nesuprantamus žodžius, o dabartinis kuningėlis nebeužsiima su mumis, tai ir nebeskaityto gazetot". Aš pats bandžiau skaityti jiems šitą iš laikraščio. Vissi noriai klausio, kai jiems skaitai, bet suprasti ne viską supranta — dar trumpas žinels šiaip ne taip, bet straipsnių, tai beveik nesupranta, nes paprašius patpasakoti, apie ką buvo skaityta, retas kuris galėjo apsaityti (ir tai ne be klaidų).

Taip, Vilniaus gub. lietuvių tamsūs nei laikračių, nei knygų neskaityto, bet skaityti nori, tik mūsų rašomosios kalbos nesupranta. Už tat, mano nuomone, reikalingas būtų mums dar veinas laikraštis, kuris būtų Vilniaus gubernijos (noriai jį skaitytų ir Ezerėnų pav., Kauno gub., lietuvių) lietuviams skiriamas, suprantama jiems kalba rašomas ir ne apie kadylus arba šventuosius būtų rašoma, bet tokios žinios, kurios juos šviestų, tautiškai žadintų iš miego....

Žinoma, toksai laikraštis kol kas pats savačs neišaiškus, reikės prie jo keletą metų po 1-2 tūkstančių rublių pridėti. Bet jei mes išgalime pridėti po koki tūkstantį inteligentijai skiriamiesiems laik-

raščiams, tai, man rodos, išgalėsime dar porą tūkšt rublių tokiu naudingam laikraščiu remti sudėti.

Laikraščio pakraipa, mano nuomone, turėtų būti tautiškai-demokratiška. Tat ir tokio laikraščio steigimu privalytų rūpintis tautininkai-demokratai. Pakelės šį klausimą, malonėčiau, kad jis visupusiškai būtų apsvaistytas ir kaip galint greičiau gyvenimam įvykintas.

Jonas Lietuvis.

("Lietuvos Žinios").

IS AMERIKOS.

IR AMERIKA UŽLAIKO SNI-PUS.

Ne tik Maskolija, bet ir Amerika užlaiko snipus, bet tie Amerikos snipai laikomi ne persitikinimui apie gyventojų ištikimumą valdžiai; bet jie daboja atkakusius Londonan, Paryžiun, Berlynan amerikonus ir žiuri ką jie kur perka, o paskui praneša Amerikos muitinei, kas pirka, o tie jau žiuri, kad sugrįžt namon amerikona negalėtų pirkti daiktų paslėpti, kad už juos muitą kaip reikia užmokėtų. Turint pranešimus, ne sunku paskui muitininkams surasti sugrįžusiu amerikonų paslėptus daiktus. Stebuklų čia ir ypatiško gabumo, nereikia; nereikia labai prižiūrėti grįžtančių namon neturtinių amerikonų, nes brangių daiktų Europoj nepirks, pakanka padaboti milijonierius ypač moteris.

AMERIKOS PYLEICIAI PRALEIDŽIA PINIGUS EURO-POJE.

I New Yorką kas savaitę atvažiuoja iš Europos 1000 amerikiečių trefčia kles. Praleidę Europoje pinigų, nebeturį kuo nusipirkti antros klesos bilietą.

NEY YORK TURI 4.766.883 GYVENTOJŲ.

Pagal naušos apskelbtų skaitlinių New Yorko miestas turi dabar 4.766.883 gyventojų. Už dešimt metų priaugo 1.329.601. Suvisium 100 metų atgal 1790 metais, kada įvyko pirmas Amerikos gyventojų suskaitymas, visoje Suv. Valstijose tasyk nebuvo tiek gyventojų, kiek dabar yra viename New Yorke. 1790 m. Amerikoje buvo išviso tik 3.929.214 gyventojų, o New Yorkas turėjo 49.401. — New Yorkas dabar yra antras pasaulyje miestas pagal gyventojų daugumą. Pirmas yra Londonas, turi 7.323.327 gyvent., trečias Paryžius — 2.763.393, ketvirtas Chicago — 2.150.000, penktas Tokio — 2.035.160, šeštas Berlynas — 2.048.000, toliaus eina Viena — 1.991.912, St. Pterburgas — 1.678.000, Cantonas — 1.600.000, Pekinas — 1.500.000, Philadelphia — 1.515.756, Maskva — 1.359.254.

ALASKOS TURTAI.

Alaskos turtai taip aprašoma viename Amerikos laikraščių: "Alaska aukso turi daugiau negu Kalifornija ir Kolorado; vario turi daugiau, negu Montana ir Arizona; anglies turi daugiau, negu Pensylvanija, W. Virginia ir Ohio ir žuvis turi daugiau, negu visai Amerikos vandenys antysk. Jos išduotas auksas ir žuvis už pereinus metus apskaičiuota \$32.000.000, taigi vertybė nuo 1900 metų pasidvigubino (buvo \$15.000.000). Jos apskrita pramonės pinigų, apyvarta 1909 metais siekė daugiau kaip \$51.000.000, tuo tarpu, kai prekybos visų Suv. Valstijų su Kinija apyvarta siekė vos \$48.000.000". Klaimatas Alaskoje, esąs geresnis, negu Norvegijoje, Švedijoje ar Finlandijoje. Tik Alaskoj labai mažai dar žmonių gyvena ir gyventojų skaičius beveik neauga. Kuomet ten pasidaugins žmonių, Alaską galėsiant pavirsti į turtingiausią šalį. Dabar ir valdžia priglębsti norintiesiems apsigyventi Alaskoje.

PORŲ PERSISKYRIMAI AMERIKOJE.

Amerikoje labai daug esti persiskyrimų vyrų su pačiomis ir pačė su vyrais. Pagal valdžios skaitlinių už 1906 metus išviso apsidėdimų buvo 853.290, už tuos pačius metus persiskyrimų buvo 72.062, iš tų dėl vyro skundų 23.455, dėl moters — 48.607. Įdomu pažinti: i skundų ru-

šių. Sit už 1902—1906 metus skundai pasidalina taip:

Vyrų išklausyti skundai ant moterų:	
svetimvydavimo	29.526
žiaurumo	13.678
pagėrimo	54.142
girtuokliavimo	1.093
nepridabojimo	3
dėl keleto iš visų paminėtų negerumų	4.805
dėl kitokių priežasčių	5.994

Išviso 109.241

Moterų išklausyti skundai ant vyrų:	
svetimmateravimo	21.369
žiaurumo	64.541
pagėrimo	74.018
girtuokliavimo	11.942
nepridabojimo	12.779
dėl keleto iš visų paminėtų negerumų	25.013
dėl visokių kitokių priežasčių	13.748

Išviso 223.401

Iš šitų skaitlinių matyt, kad moteris du syke daugiau skundžias ant vyrų negerumų, negu vyras ant moterų. Vyrai daugiaus neskiarudžia moteris žiaurumu, pagėrimais, girtuokliavimu, nepridabojimu ir visokiais kitokiais būdais, užtai moteris daugiaus neskiarudžia vyrus svetimvydavimu, o taip-gi gana tankiai ir pagėja.

TURBUT NEGERI LAIKAI.

New York. I atievių staciją ant Ellis Island atsiūkia vis daugiau atkakusių Amerikon atievių, kurie Amerikoje darbo rasti negali, todėl prašo, kad juos valdžios lėšoms sugrąžintų į jų senąją tėvyskė. Ne išgero, turbūt, jie kreipiasi prie šiurkščių atievių užveidos urėdinkų. Bet jaigu Amerika gražina ką atgal Europon, turi ir jo kelinės lėšas užmokėti iš savo izdo. Todėl nelabai skubina prašymus išpildyti.

APVOGE MERGINĄ.

New York. Ant volikišo garlaivio "Kaiser Wilhelm II", iš kautos Chicagietei merginai Ethel May Davis pavogė auksinių daiktų už 4000 dol.

PAVOGE PLAUKUS.

Jerseyville. Miegant moterei Lilhai Derley, per langą įlindęs vagilius nukirpo jos plaukus nuo pavisos galvos pusės. Vagiliaus nesuėmė. Minėta moteris turėjo labai gražius plaukus.

ISTEKEJO VIENUOLIKOS METŲ.

Pine, La. Čia ištėkėjo Ruth Harding, turinti vos 11 metų mergytę už W. Breland, turinčio 19 metų. Kasžin ar bėra sviete koki jaunesnė moteris už Brelandienę.

UZDRAUDĖ KALBĖTI SU SAVO PAČIA.

Poughkeepsie, N. Y. Augstasai teismas išdavė nusprendimą, pagal kurio farmeriui J. Turneriui uždrausta kalbėtis su savo pačią per įstis mėnesį. Tur būt jiedu jau perdaug meilingai besikalbėdavo, kad net teismas uždraudė jų šeimyniškos pašnekesius.

NENORĖJO MOKYTIESI.

Cherryvale, Kans. Nusizūdė čia 15 metų vaikas Orley Paroms todėl, kad nuo ateinančio pamedelio dieną turėjo eiti mokyklon, o jis mat mokytiesi nenorėjo. Vaikas pasimirė motinos namuose.

UŽSISPYRĖLIS SAUŽUDYS.

Pittsburg, Pa. Gyvenantis čia, turintis 40 metų John Miller užsimanė nusizudyti. Išpradžių jis išgėrė, sutarpiņes vandenį degtųjų galvutes ir, žinoma, sunkiai apsigro, bet ty nuody neuzteko. Paskui jis pgrįžo žiurkės skirtų nuody, bet kad ir nuodai greitai neveikė, išgėrė jis karbolinės rugtieties ir su ją jau mierį atsiekė.

ISMIEGOJO 207 VALANDAS IR VĖL UŽMIGO.

Gainesville, Ga. Tulas jaunas žmogus J. Price ismiegojo 207 valandas. Prabūdęs po tokiam ilgam miegojimui pasakė keletą žodžių stovėjusiems prie jė lovos gimimėms ir vėl užmigo. Doktorai nesuspejo nebeduoti jam užmigti. Taip miegęs dėlto, kad ji buvo užgavus elektra.

GIRIŲ GAISRAI UŽGESINTI.

Seattle, Wash. Siate taip ilgai girių gaisrai Washingtono valstijoje likosi užgesinti veik viosoje vietose, kur dar dega ir ten ugnis jau sulaikyta. Ugnį užgesinti padėjo smarkus lytus. Pasamdyta gesinti ugnį daugumą darbininkų paleido nuo darbo, nes jie jau nerikalingi.

ŽADA PABRANGINTI VAŽINĖJIMO KAINĄ.

Cleveland, Ohio. Čia už važinėjimą gatviniais karais reikėjo mokėti tik 3c. Bet kompanija turį nepriteiktų, todėl ji nori įvesti vėl augstesnių mokestį už važinėjimą karais. Dabar kompanija padirbo 200 vėžių darbininkų, o jaigu iki 1 d. gruodžio įplaukimai nepasididys, žada važinėjimo kainą pakelti.

TORNADO.

Smith Center, Kas. Šitose apylinkėse siate audra su leda, o drauge buvo ir tornado, kuris ant ploto vienos mylios ilgio ir dešimties mylių pločio visas triobas išvartė ir medžius iš šaknų išrovė.

REFERENDUMAS PRIIMTAS

Denver, Cal. Referendumo bilius priimtas augstesniojo buto Colorado valstijos, žemesnysis butas jau pirma tą bilį priėmė. Tik du senatoriai, vienas demokratas, kitas republikonas balsavo prieš referendumą.

NEREIKIA SKUBINTIESI.

Washington, D. C. Čia likosi suareštuotas ką tik apsisvedęs su 18 metų mergina Vergina Strause Edward Frank. Pasirodė, kad tai pagėbėlis iš pataisos namų. Pagėbės iš ten, susipažinęs su Vergina, jis jai persistatė oficeru ir toji greitai sutiko už jo tekėti ir ištėkėjo po kelių dienų pažinties, nes tasai oficeras mat mokojo pinigings išleidinėti, o jį turėjo dik-tai, nes pats prisidirbo.

KOPUSTAI BUS BRANGŪS.

Iš Racine ir Kenosha, Wis., kur daugiausiai augina kopustus, rašo, jog kopustai blogai labai užderėjo, todėl kainos ty daržovių kija vis augstyn. Šituose abiejuose pavietuose kopustais išsodyta labai dideli plotai žemės, o šiemet nelaukia farmeriai nei pusės surinkimo vidutiniškų metų.

PERDAUG ŽIURKIŲ.

Fort Wayne, Ind. Šitame mieste prisiveisė tiek žiurkių, kad jų naikinimui aptiekoriai nespėja tiek nuody prirengti, kiek jų žmonės reikalauja. Mano, kad sausuose laukuose žiurkės į miestą suėjo. Egipte senai, už skriaudas žydams daromas, Maizis ant egipti-jų žiurkes užleido, o už ką dievai baudžia Ameriką? Gal už amerikonų godumą?

ISVIJO FARMERIUS.

El Paso, Tex. 100 šeimynų farmerių, gyvenančių ant "Ascarato Grant" žemės plotų, valdžios jiems dovanotų, gavo prisakymą išsinešdinti, nes teismas dovanojimą panaikino. Minėti žemės plotai turi 12.900 akrų geros žemės. Daugelis farmerių neseniai čia pirkto žemę visai nežinodami, kad jos gali netekti. Valdžios bijosi, kad dėl vaikymo iš farmų žmonių nekiltų maištai.

NUMIRĖLIS SUGRĮŽO.

Netoli Surrey rado kuną senyvo vyriškio. Netoli gyvenanti moterisė negyvelį pripažino vyrą su dukters. Jis ant krutinės turėjo užtaturotą harfą, tokį jau ženklą turėjo ir rastas negyvelis. Ji palaidojus, sugrįžo ansai moterisėks dukters vyras visai sveikas ir labai nugadino gyvenusius, kurie ji numirusiu laikė. Pasirodė, kad jis visai nemanė mirti, bet įeškojo sau darbo.

EXPLOZIJĄ.

Seattle, Wash. Čia išmetė į padanges su dinamitu naujai statomus namus prie 3 ave. Mano, kad norėta užgauti šalia stovintį "Canadian Bank of Commerce". Explozijos du praeviai tapo sužeisti. Kas dinamitą padėjo, tikrai nežinia.

LYNCIAVO NEGRĄ.

Amory, Mis. Čia buvo nulyti čiuotas negras Nick Thompson kuris užpuolė ant 17 metų merginos. Pulkas žmonių, apie 200 ypatų, nuvedė negrą ant vietos jo prasizengimo ir ten pakorė.

PRIGERĖ GRIETINĖJ.

St. Louis, Mo. Prapuolė čia 2 metų farmerio Krumrie vaikas. Kaimynai rado jį prigėrusį grietinėj.

GAISRAI.

Fort Smith, Ark. Sudėgė čia arklidės Triercho. Ugnyje prazuvo arklų prižiūrėtojas Naylor ir 15 arklų. Naylor stengėsi arklus išvesti iš degančios triobos ir jam įėjus, ant jo nugriuvo arklidės lubos.

Helena, Ark. Sudėgė čia 4 krautuvės. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150.000 dol.

Scranton, Pa. Ant Erie geležkelio, netoli Lake Anel susimūšė du traukiniai ir susidavė. Prie to du geležkelio

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams.

P. D. Chantepie de la Saussa

Teologijos profesor. Amsterdamė,

Vertė J. Laukis

džiaugosi padalinimas, kuriose apėginės taisyklės užima pirmą vietą; visuomeninio valdymo taisyklės neimta į dėmesį, jos aprašoma specialiuose straipsniuose; aplamai viskas išmėtyta ir sumaišyta gana margai.

Ritualo taisyklės susivėja ypatingai apie teip vadina mus penkis islamo šulius: tikėjimo išpažinimą, maldą, maitinimą, pasninką ir kelionę Mekkon. Tikėjimo išpažinimas neapsiskleidžia čia tikrai dogmatiškai, tik prisako naujai atsivertusiam, kaip jau jis per apeiginį apsimazgojimą apvala save nuo stabmeldybės nevalybės, pasakyti tam tikrą formulę: „Nėra Dievo be Allacho, Mahometas gi jo pasiuntinys“. Atsivertimo nuširdumas išanksto yra laukiamas; atsimetimas nėra leidžiamas, kadangi atsimetusiems nuo tikėjimo gresia mirtis. Kas priima tikėjimo išpažinimą, apsimala podraug viso įstatymo laikytis.

Malda (salat) nėra vien meldimu, kaip mes jį suprantame, bet pilna pamalda, atliekama penkis kartus per dieną: tarp brėkštos ir saulės užėjimo, per pietus, po pietų, vakare ir temstant. Pamaldai vieta nepaskirta tikrai; tam tinka by kokia švari vieta, nors visur yra išimtinai tam pastatyti namai, mečetės. Šitų mečetų architektūra ne visur vienokia, bet paprastai ties jomis randama laibi bokštai (minaretos), nuo kurių viršaus muezin garsiu balsu skelbia maldos valandas; vidui sienoje yra niša (loma) link Mekkos, kurlink besimeldžias turi kreiptis veidu, ir sakykla, ant kurios užsina pamokslininkas (khatib) per iškilminę dienos pamaldą penktadienį ir per kaikurias šventes pasakyti paprastą, trumpą pamokslą. Prieš maldą būtina atsibuvai apsimazgojimo apeiga, mazgojama gi burna, rankos iki alkūnių ir kojos iki čiurnų; tikta vandens negalint gauti pav., tirlauky, gana yra apsitrinti smiltimis. Pati malda susideda maždaug iš dviejų „reka“, kiekvienas gi reka apima eilę griežtai prisakomų kuno judėjimų ir teip pat griežtai įsteigtą tikėjimui formulę tvarką, kurias besimeldžias turi atkalbėti. Idant nepadaryti nė mažiausios klaidos, kuri maldai atimtų jos veiksmę, tikintieji mečetose sustoja į gilit užpakali viršininko (imamo) ir seka visus jo judėjimus. Malda susideda iš pagarsinimo ir liaupsinimo Allacho jo garbiniojų; tik labai retai ji turi šiek tiek kitoniską pobūdį, pav., saulei ar mėnesiui temstant, sausmetį, išnešant numirėlio kūną, apskritai visuose svarbiuose atsitikimuose ir per pasninką.

Trečias šulys yra visai kitokio būdo. Jis yra kaip ir jeiginė mekestis, pavidale aukso, sidabro, stambiosios ir smulkiosios gyvulių bandos, lauko ir medžių vaisių ir prekių, jei jų turima daugiau tam tikro možio. Įeiga eina viešpatybinin išdan ir turi būti padavijamiems Korane tikslams (sura 9, 60). Arabų kalboje ji vadinama, „ca-kat“; žodis išverciama teipgi paprastai kaip „mekkestis beturčiams“; nors šitas vertimas nevisai yra teisingas. Kliudoms ne pro šalį bus patėmijus, kad nors minėtoje Korano vietoje nurodoma, jog šitos mekesties įnplaukimas iš dalies turi būti apverstas žymesnių asmenų prie islamo patraukimo, teipgi artiesniam prie islamo pritraukimui pusiau ir jį atverstų, bet jau pirmutinis chalisas Abu-Bekr šitą taisyklę atmainė. Jisai griežtai nusprendė mekesties dydį tame pavidale, kokiame ji yra nurodyta knygoje fik, potam kaip beduina, Mahometui mirus, atsiskak toliaus mokėti mekestį ir su prievarta buvo prie to priversti. Nuo to laiko cakat yra vienintelė įstatymiška mekestim, kuri mahometonams reikia mokėti; vienok, po teisybei, ne kartą buvo nuo šito nukrypimai; salyse gi su ne mahometoni valdžia apie tai ir kalbos negali būti. Vietoje šitos mekesties jėgo paprotin sava valia skirti aukojimus beturčiams (sada-kat), ir išpradži Korane, kaip tą parodė Snouk Hurgronje, nesidarė skirtumo tarp cakat ir sada-kat. Kas reikia mokėti ir kiek, tai skyrė vietiniai labdarinigi papročiai tam tikros donios pavidale; visose mahometoni salyse pasninko pabaigoje skiriama donia tam tikra gyvenimiškų gerybių daugybė: grūdų, miltų, daktilių, ryžių ir tt.

Pasninkas buvo ramadano mėnesio ir pasninkaujama nuo ryto iki vakarui. Šituo laiku reikia susilaikyti ne tik nuo valgio, bet ir nuo gėrimo, tabako rukymo, gėrėjimosi kvapsmingais dalykais ir įsityrymais ir tt., už šitą viską atsilgynama naktimis. Kadangi mahometonai skaito metus sulg mėnuli mėnesių, tai ramadanas gali pripulti visokiameto meto sezono ir vasarą pildyti visus pasninko prisakymus yra labai sunku, teip kad tankiai jis priveda prie tikėjimisko suklijimo, kuris dar pasididina nepaprastais tikėjimiskais darbais. Teisybe, serganti, keliaujanti ir kovojanti paluosuojama nuo pasninko, bet jie turi paskui savo atlikti arba gi, jei tam nesiranda jokio išgalėjimo, užmokėti už kiekvieną dieną tam tikrą išsiperkimą. Pabaigoje pasninko atsibuvai puota, kuri turkų žemėse vadinama mazujoju Beiramu ir atsibuvai su didele iškilme. Be to skaitoma kad tam tikri nusidėjimai gali būti atperkami verstinu pasninkavimu; įstatyme yra teipgi ir liuosos valios pasninkas (sura 2, 179—183).

Galiaus, kiekvienas, kas išsigali ir turi reikalingoms išaidoms gana pinigų, gyvenime syki turi atlikti kelionę Mekkon ir atlikti sujungtas su ja apeigas. Tųj pobūdį mes jau nurodėme, aprašydami senovės arabiską stabmeldybę; todėl nesiimsime nuodugnai jas išdėlioti, nes tas užimtu perdaug vietos, antra vertus jos nėra indomios islamo tyrinėjimui. Pakaks pastebėjus, kad ne tik Mekkoje, bet ir visame mahometoniskame sviete atsibuvai šventė 10—12 Dzu-il-Chidza su šventinėmis aukomis ir tt. Pas turkus vadinama didžioju Beiramu, nors ištikro šita šventė turi mažesnę svarbą negu mažasis Beiram.

Naminio ir šeimyniško gyvenimo taisyklės ne visos išdėta knygoje fik; yra ypatingos priderybės taisyklės, kartais labai indomios etnologui, išdėtos specialiuose straipsniuose; tai yra teip vadinamos knygos Adchab. Su islamu visa kas tas turi tik tolimą susiršimą ir tankiausiai randa sau išaiškinimą pirmą pradinuose Rytų papročiuose, visuose, net ir mažos vertės apsiėjimuose reikia, idant žmogaus neapleistų mąstis apie Allachą ir kad jis prie to atkalbėtų *bismillach* (vardan dievo) arba formulą *faticha* (1-ma sura), ar kita kokią nors tikėjimiską formulą. Galiausiai įsiseidė islams kitose nuomonėse, k. a. liečiančiose patybę ir vergybę, paskui įstatymuose liečiančiuose skaitinimą ir visokių uždraudimų, pav., vyno, lošinių žaisimų, paveikslinio gyvy esybų išreikšimo ir tt. Išduoti abelna nusprendimą islamui sulig jo intekmės šitai atmainė nėra galima, nors yra aišku, kad jis užkenkė vystymuisi meno ir atpenk prisidėjo prie pakelimo

abelno doriškumo. Kas atseina patybę, tai islamas aprubežio įstatymų pačių skaitliu keturiomis, apskritai gi patvirtino valdų visuomeniską moters padėjimą ir net dar labiaus aprubežio jos intekmę į visuomeniską gyvenimą padavadijimu užsidaryti burtuose ir esant pašalinijams vyrams užsidengti veidą, kas išpradži lietė tik Mahometo patybas, kuomet jo šeimyniškos apytovos išėjo viešų kalbų dalyku. Žinoma visa kas tas susitaiko su visuomeniskomis Rytų pažvalgomis ir visai nereikia čia įžiūrėti drauge su A. Muelleriu keistų vienos jaunos moteriškos netyčinio neatsargumo pasekmių. Vienok negalima nesutikti su tuomi, kad net jei islamas tik patvirtino senovės paprotį, tai visgi jis vėl labai užkenkė moteriai atsiėkti laisvesnį padėjimą. Ištekėjusi moteris yra beveik be tiesų sulg savo vyro; jis gali ne tik prie jos prijungti visokią kitą moterį, nors ir neužkenčiamą jai, bet ir, panorėjęs, turi tiesą atstumti ją, jei tik panorės atsisadėti kraičio. Iš šitos pusės padėjimas vergės, pagimdžiusios kudikį nuo šeiminko, yra vertesnis, nes jis neturi jau tiesos jai parduoti, o jam mirus ji ir visai buvo laisva.

Prakilnesnė intekmė islamas padarė ir šeiminkų prietikus su vergais ir ne tik vienais doriškais padavadijais, bet ir tam tikrų įstatymų įsteigimu. Vergas nėra jau daugiau neatimama savo šeiminko nuosavybe: jis gali su juomi tartis ir sulg sutarties jis išsiperkti laisvėn, išėjus tam tikram laikui. Duoti laisvę vergui — tai augščiausios vertės nuopelnas, tankiai daromas dievobaimingo mohometono. Šeiminkų pasielgimas su vergais tankiausiai buvo žmoniskais; iš istorijos žinome, jog vergai tankiai gaudavo augštesnius urėdus.

Skaistinaimeji islamo įstatymai daug lengvesni už atsakančius jiems žydiškų įstatymus, su kuriais vienok jis turi daug abelna lavono palytėjimas ir lytiškių susinesimai reikalauja po savę visiško viso kuno apmazgojimo. Kiauliena ir abelna visokią gyvastį, pamusta ne sulg ritualo taisyklių, netinka maistui; islamas teipgi drauge su judajybę biurisi vartoti kraujus.

Kriminalinis įstatymas mažai kuo atsižymi. Užmušus ar mirtinai sužeidus, vietoje kruvino keršimo duodama atlyginimas pavidale tam tikros pinigiskos sumos (100 verbiudų); teip pat prie kuno pažeidimų leidžiama šituo būdu apėti atsikėsinimo taisyklę. Brangių daiktų vogimas turi būti nubaustas rankos nukirtimu ir tt.

Valstybinį, karišką ir pilietiską mahometoni įstatymą paliksime šalyje; ant užbaigos gi padarysime dar patėmijimą sulg jų atsinešimo į netikus. Jau Mahometo biografijoje matėme, jog tuojau jam pribuvus į Mediną buvo apsaukta šventa karė netikinties (dijhad), kuriais tuo laiku buvo suprantami Mekkos gyventojai. Jau iš šio matome, jog priedermė kariauti su netinkanciais dēta ne atskiriems asmenims, tik visam valsciui ir jos įvykdymas turėjo padaryti galą stabmeldybei kaip visuomeniskai įstaitagai. — Todėl Mahometas prisakė naikinti stabmeldžų šventnamius ir po sunkios bausmės baimė uždraudė kaikiuriuos stabmeldiskus papročius. Kas atseina krikščionių ir žydų, tai, apgalvojęs, jog jie pripažystą kitokį mokslą, Mahometas pasistatė pirma sulaužyti jų politiską galybę, o paskui leisti jiems laisvai pildyti jų pamaldas su tam tikrais apybojimais ir tam tikros duoklės mokėjimu. Tokiu būdu jie padaro kaip ir viespatybę viespatybėje, valdoma savais įstatymais ir nutarimais, bet jiems visuomet be naudos, jei kuris jos narių susikercyos su mahometonu, kadangi jų liudijimas priešitinkti neįmanoma į skaičių, ir tt. Mahometo pasekėjai tolydžio naudojęsi taisyklėmis, išskiriant vieną, kad Arabijos rubežiuose jie visai neužkentė netikintį, tame skitliuje krikščionių ir žydų; gyvenusiais gi ten apsisėdint, siuntė iš šalies, sekdami Mohometo pavyzdį, kuris laikėsi tokios jau politikos su kaikiuriomis žydiškoms Medinos gentimis. Priesigant tam, už Arabijos rybų jie kentėsi ne tik žydais ir krikščionimis, bet ir, pav., persiskais magais; bet šitie buvo pilnoje prigulimybėje nuo vietininkų sauvales, kurie sulg jų nebuvo risami dievišku įstatymu ir tankiai naudojosi proga, kad išpausti iš jų pinigų, arba dar labiaus apstunkinti nelaimingą padėjimą teip kad vos menkos liekanos jų galėjo išlikti Persijoje iki šiam laiku.

Tokiu būdu, visuotinai priimta nuomonė, kad islamas tik myrj ar atsivertimą duoda pasirinkti, visai neteisinga. Šventa karė tikslu turi ne kitatikių vertimą, tik jų politiskos galybės naikinimą. Ar paveltieji priima islamą, ar ne, tai jų reikalas. Priesigant, mahometoniskieji valdininkai ir vertimą didumoje atsitikimų žiūrėjo su dideliu nepritarimu ir tik kada-nekada rėmė tokius pasisėtinimus, nes jie turėjo nuostolius viespatybę išdui. Bet šventos karės įstatymas, kuris išpradži gelbėjo islamui kilti, dabar, prie visai atsimainiusių salygų yra jam daugelio kliučių versme, ne oficiališkai visa kas nemahometoniskai turi būti nevidoningu, todėl taikiai gyventi galima tik dėl apskaitymų progos.

Nemažesnė yra ir dorinė blogybė, padaromas juomi, nes tikintieji pasiduoda protiskai išdidybei, verčiančiai juos žiūrėti į kitatikius su didele panika ar išaukiančiai juos gana tankiai prie nedorybės ir beteisybės.

50. DOGMATISKASIS GINCAS.

Nuostuntimo raštai. Abu'l-fath, Muhammad asch-schahrastani's Religionspartien und Philosophenschulen. II arabų kalbos vertimo T. Gaarbuecker (2 tom. 1850—1851). — A. von Kremer, Geschichte der herrschenden Ideen des Islam (1868). — To paties autoriaus, Culturgeschichte des Orients unter den Chalifen (2 tom. 1875—1877). — To paties, Culturgeschichte des Islams. — G. Steiner, Die muslimischen Oeder Freidenker im Islam (1865). — M. T. Gutama, De stuf over het dogma in den Islam tot opel-Ach'ari 1875. R. E. Bruennoff, Die Charidachten unter den ersten Omayyaden (1884).

Apie netikybę islamo: I. Goldzher, Salih Abd al Kuddus und das Zindichth nachricht der Regierung der Chalifen al Mahdi (Tranact. of the IX Intern. Orient. Congr. II, publ. 104 ir sek.). M. T. Gutama, Zum Kitab al Fihrist (Wiener Zeitschrift, fuer die Kunde des Morglands. Tom. IV). A. von Kremer, Ueber die philosophischen Gedichte des Abu'ala Ma'arifi (Sitzungsberichte Wien. B. CXVII, 1888). The quatrains of Omar Khayyam. Persiskas tekstas su angliškų G. Winfield vertimu (1883), vokiški von Schacko (1878) ir Bodenstedto (1881) vertimai.

Visiems žinoma, jog Mahometui mirus arabai prie Omaro I (634—644) neitinkėtinau trumpu laiku apėmė visą Persiją, Syriją, Aigiptą ir aplinkines žemes. Išaiškinti kiek galima priežastį šitų staigių ir pastebėtu užkariavimų yra visavietinės istorijos uždavinys; mus gi šitas klausimas užima dėlto, kad per tai islamas susidūrė su svetimi žemių idėjomis ir turėjo įžengti į dvasiską kovą su krikščionybė ir Zaratuštos tikėjimu, kurie savo viduriniu vieku galėjo parodyti jam daug didesnį pasipriešinimą, negu senarabiskoji stabmeldybė.

Nereikia manyti, kad apveiktosios tautos turėjo tuo

Mabel Collins.

PER AUKSO ANGA.

Vertė J. Laukis.

na tą padaryti. Kiekvienas, kuris nors šiek tiek yra prisizūrėjęs psichiskoms sanlygomis, šitą buitį žino maždaug pažymeta pagal psichiską išlankstą. Daug kartų psichiskybė atjaucia savo skausmą daug astrius ir savy-meiliaus negu kito asmens; bet tas būva kuomet išlanksta, pažymeta gal tiek, kiek ji yra nuejusi, pasiekia tik tam tikrą laipsnį. Tik jięga nuveda žmogų prie tos sužinybės krašto, kuri yra ramuma ir gyva veiktimi. Ji negali jo vesti toliaus. Bet jei jis pasiekė jos kraštą, tai jis yra liuosas nuo mažavertės savo paties valdžios. Tai yra pirmas didysai paluosavimas. Pasizürėkime į kancias, kurias aplanko mus dėl mūsų siauros ir ribotos pririties bei užuojautos. Aleivienas mes stovime visai atšaliai, apvienėje pasaulio nūžaus. Ką gerą mes galime laukti? Didysai pasaulio gyvenimas brūz pro šalį ir mus kas valandą gali parblokti ir galutinai sunaikinti. Gintis nėra kaip; pasipriešinimo kariumenės negalima statyti, nes šitame gyvenime kiekvienas veda savo kovą su kiekvienu kitu ir joki du negalima sujungti po tą pačią vėluva. Šito baises pavojaus išvengimui, su kuriuo mes kas valandą kovojame, yra tik vienas kelias. Atsisuk ir vietoje eiti prieš spēkas, dėkis prie jų; tapk vienu su Gamta ir eik pamažu jos taku. Nesipriešink gyvenimo aplinkybėms, ar stumk jas, teip kaip augalai nestumia lietaus ar vėjo. Tasyk tuojau su nusistebėjimu išvyti, jog turi užtektinai laiko ir spēkų didžiai kovai, kuri kiekvienam reikia vesti, — kovai pas save, kuri veda prie pergalės.

Kits gali sakyti, savo paties prazučiai. Ir kam? Nes nuo valandos jo pirmo puiškos gyvenimo tikrybės paragavimo jis vis daugiau užmiršta savo atskirtinį sapatą. Jis nekovoja daugiau už jį ar stato savo stiprybę prieš kitų stiprybę. Jam nerūpi daugiau, gi ginti ar penėti. Bet kaip jis šiteip nepaiso apie jos gerovę, tai atskirtinė savipata auga tarpui ir duziau, kaip stepų žolės ir nevaikščiojamų girių medžiai. Jam vis tiek, ar tas yra teip, ar ne. Tik, jei tas yra teip, tai jis gerą instrumentą turi parengtą savo rankoje ir sulg jo nepaisinimo pilnybės yra jo asmeniskos savipatos stiprybė ir grozis. Tas yra matoma aiškiai; darzo gelė gali liktis pati paliakė pačios savę panašybė, jei ji yra apleista; augalas turi būti prižiurimas kuogeriausiai ir turi naudotis visu sodininko sumanumu, arba ji pavirs į laukinę, maitinamą tik žemės ir dangaus. Kas žiuri į kokį tarpinį stovį? Kokia vertė ar stiprybė yra apleisto darzo radastojė, kurios kiekvienas pumpuras yra užnykęs? Ligoti ar sunykę žiedai tikrai bus savarankiško stovio mainymo, paeinančio nuo žmogaus neprižiurėjimo, kuris lygtol buvo augalui apveida jo negamtiskame gyvenime. Bet yra vėju pučiamos lygės, kur auga augstos martelės, su tokiais žiedais, kokį jokia priežiūra nepadaris. Žiurėk tad kuogeriausiai; neapleisk nei vieno colio savo darzo, nei vieno mažiausio augalėlio, kuris ten auga; neturėk neįsmaningos priekabės ir nedaryk pasididžiuojamos paklaidos, manydamas, jog tu pasirengęs užmiršti ir tuomi atsiduoti baisioms pusiadarytų pasekmėms. Augalas, kuris yra palaistomas šiandien ir užmiršamas rytoj, turi sunykti ar nuvysti. Augalas, kuris nelaukia kitokios pagalbos kaip tik nuo pačios Gamtos, tuojau apskaito savo spēkas ir, arba numiršta ir yra tveriamas išnauju, arba išauga į didelę medį, kurio šakos apskėčia padange. Bet nedaryk klaidos teip kaip tikėjimininkas ir kaikiurie filozofai; nepalik savo paties dalies apleista, zinodamas, jog tai tu esi pats. Kol žemė priklauso sodininkui, toliau jo reikalas yra ji prižiurėti; bet kartais ji gali pašaukti kas iš kitos šalies, ar pati mirtis ir toj valandoj jis nustoja būti sodininku daugiau, jo reikalas pasibaigė, jis neturi tos rūšies priedermės daugiau. Tasyk jo mylimieji augalai nyksta ir miršta ir opieji susilygina su žeme. Bet žiaurioji Gamta tuojaus paima vietą kaip savo ir apdengia ją tankia žole ar milžiniškos piktžolėmis, arba augina kokius medelius, kol jų šakos neužklečia žemės. Atsimink ir žiurėk savo daržą kiek gali kol visai pasitrauksi, atiduosi ji Gamtai pavertimui ir vėju pučiamą lygę, kur laukinės gelės auga. Tasyk, jei tau teks eiti pro šalį ir pasizürėti, tavęs nei liudins, nei džiugins, kas ten nebūtų, nes tu galėsi pasakyti, „Aš esu uolinė žemė, aš esu didysai medis, aš esu stipriosios martelės“, nepaisydamas kas ten auga, kur kita sykt tu radastą augalinį. Bet tau reikia išmokyti žvaigždės tam tikru tikslu pirmą negu tu išdrysi apleisti savo radastus ir nepanorėjęs papildyti orą jų išdailinta kvapnimi. Tu turi žinoti kelią per betakį orą, o iš ten į tyrą ęterį, tu turi būti pasiruošęs atkelti Aukso Angos klingę.

Paziurėk, sakau, ir neapleisk nieko. Žiurėdamas atminti tik, kad tu begėdiškai pavertę darbus pačiai Gamtai. Paveržęs jai darbą, varyk ji kol nepasieksi laipsnio, ku ji neturi pajegos tave nubausti, kur tu nesibijosi jos, bet drąsiai galėsi atstioti ir atiduoti jos jai. Ji juoksis į sauja, galima motina, žiurėdama į tavo paslėptas besijuokiančias akis, pasiruosusi be pasigailėjimo visą tavo darbą sumaišyti su dumblais, jei tik tu duosi jai progą ir sutingsi. Tingins yra patrakėjo tėvu toj prasmė, ką vaikas yra žmogaus tėvu. Gamta uždėjo savo didžiulę ranką ant jo ir sutruškino jo visą trobesį. Sodininkas ir jo radastos yra teip pat sulaužomi ir sunaikinami didžiosios audros jos judėjimo padarytos; jie guli be vieko kol smiltys

neužneša jų ir nepalaidoja nejaukioj tuštumoj. Iš štos tyrumos vietos Gamta pati išnaujo atavertis ir suvartos pelenus žmogaus, kuris išdryso kėsintis prieš ją, teip šaltai, kaip nuvytusius jo augalų lapus. Jo kuną, sielą ir dvasią ji pasisavins vienodai.

III.

Žmogus, kuris yra stiprus, kuris pasiryzo surasti nežinomą taką, su didžiausiu atsargumu žengia kiekvieną žingsnį. Jis neistaria bereiklingo žodžio, jis nedaro nieko neapgalvojęs, jis neapleidžia jokios priedermės ar tarinybės, kad ir žemiausios ar sunkiausios. Bet jo akim, rankoms ir kojomis šitepos pildant savo uždavinius, naujos akys, rankos ir kojos pas jį randas. Jo karstu ir neperinejamu noru yra eiti tuo keliu, kur tik subtilieji organai gali įvesti. Su fiziškuoju pasauliu jis apspazino ir moka jį vartoti; laipsniškai jo jięga pereina ir jis pamato psichiskąjį pasaulį. Bet jis turi apspazinti su šituo pasauliu ir išmokyti jį vartoti ir jis neprivalo paleisti gyvenimą, su kuriuo jis yra apspazinęs, kol jis nusitvers už kito, kurio jis nepažysta. Kaip jis šitą jięgą savo psichiskais organais atsiekia, panašiai kudikiui su fiziškais organais, daraičiam savo plaučius, tasyk išmūša valandą didžiai nauotiui. Kaip mažai tereikia — bet kaip daug tas yra! Žmogus reikalauja savo psichiskąjį kuną sužiestį su visomis dalimis, teip kaip kudikis savą; jis reikalauja tik gilaus ir nepakrutinamo įsitikinimo, kuris verčia kudikį, kad naujas gyvenimas yra geistinas. Syki šitas salygas pasiekęs jis gali gyventi naujoj atmosferoj ir žiūrėti į naują saulę. Bet čia jis turi atminti sulaukyti savo naują prietirtį senąją. Jis vis kvėpuoja, nors neteip; jis traukia orą į savo plaučius ir ima gyvybę nuo saulės. Jis yra užgimęs psichiskam pasauliui ir priklauso dabar nuo psichiskojo oro ir šviesos. Jo tikslas yra ne čia: tai yra tik subtiliskasis kartojimas fiziškojo gyvenimo; jis turi pereiti per jį sulg tolygių dėsnį. Jis turi mokintis, tirti, augti ir pergalėti, niekuomet neužmiršdamas, kad jo galutinis tikslas yra ta vieta, kur nėra nei oro, nei saulės, ar mėsos.

Nemanyk, kad šituo pažangos keliu žmogus pats eina, ar maino savo vietą. Tai ne. Tikriausiai štos veikties priparodumų yra priparodymas prasimušant per plutos ar odos sluogsnis. Žmogus išmokęs savo pamoką pilnai, savo fizišką gyvatą numeta šalin; išmokęs savo pamoką pilnai, numeta psichiską gyvatą; išmokęs savo pamoką pilnai, numeta mąstomybės gyvatą arba šlovinimo gyvatą.

Antgalo visos yra numesta į šalį ir jis įeina didžian šventnamin, kur visokia atmintis apie save ar jautį yra palikta lauke yt kurpės numetamos nuo kojų garbintojo. Tas šventnamis yra jo paties grynos dievystės vieta, vidurinė liepsna, kuri, kad ir pritemdinta, gaivino jį visose šitose kovose. Jis pasilieka ramumoj, pilnas pažinybės ir galybės. Viršutinis žmogus, šlovinanti, veikianti, gyvenanti asmenybė eina savo keliu ranka rankon su Gamta ir rodo visą žemės dalykų angio stiprybę, apsviestą taja ome, kurioje yra patintis. Pacioj šventovės gilumoj, tikrajame šventnamy, žmogus surado subtiliską pačios Gamtos esmenybę. Tarp jų ar kokių pusiadarytų negali jau būti jokio atskyrio. Ir dabar ateina valanda veiksmo ir galybės. Pacioj šventovės gilumoj viskas tėra randama: Dievas ir jo sutvarai, kipsai, kurie juos spaudžia, tie žmonės, kurie mylėjo, tie, kurie ne kentė. Atskyrio tarp jų nėra daugiau. Tasyk žmogaus sielą juokiasi savo stiprybe ir bebailiskumu ir eina pasaulin, kuriame jos veiksmas yra reikalingi ir vykdo šituos veiksmus be rupesties, išsigandimo, baimės graudinimos, ar džiaugsmo.

Šitas stovis yra galimas žmogui dar gyvenančiam fiziškame kune; žmonės jį yra pasiekę dar budami gyvais. Jis vienas padarė veiksmus fiziškame kune dieviskais ir filiais.

Gyvenimas tarp jausmo daiktų visuomet turi būti viršutine išvaizda kitajai sielai, — jis gali būti tik galingu gyvenimu, gabumų gyvenimu, jei jis yra apgaivintas vainikuoto ir abejutisko dievo, kuris sėdi šventovėje.

Šitos salygos pasiekti neįpasakomai yra geistina, kadangi nuo valandos įėjimo ten nėra daugiau kibelo, nėra daugiau rupesties, nėra daugiau abejonės ar svarstymos. Kaip didysai dailininkas tepa savo paveikslą be baimės ir nepadaro paklaidos, kuri verstų jį graudintis, teip žmogus, sužiedęs savo vidurinį save elgiasi su savo gyvenimu.

Bet tas būva salygon įėjus. Tas, kurį mes, žiurėdami į kalnus, trokštame žinoti, yra įėjimo budai ir keliu prie Angos. Anga yra oji Aukso Anga, užtraukta sunkia geležine juosta. Kelias prie slenkščio, — žmogus raukiasi nuo jo apsvaigęs, susirgęs. Tarytum nėra jokio kelio, tarytum baigiasi amžinai, jų kelias eina pagal baises skardumas, is pranyksta vandenių gilybės.

Syki perėjus ir suradus kelią atrodo jdomu, kad sunkenybė rodės tokia didelė. Gi tas toj vietoj, kur jis išnyksta, tik pasisuka taiga, jo ruožtas ant skardumos krašto yra gana platus kojomis, o per vandenių gilybės, kurios atrado tokioms baimisoms, visuomet yra žrasta ir pervažas. Tas atsitinka visose gidoose žmogaus prigimties priritrytė. Kaip pirmutinis nuliudimas plėšia širdį pusiau, tai rodo, kad kelias pasibaigė ir juoda tuštuma užėmė dangaus vietą. O bet siela apgraišoms eina toliau ir toji sunkenybė ir, tarytum, bevilts keliu pasisukimas pasilieka.

Tas pats yra su daugeliu kitų žmogaus kančios lyčių. Kartais ilgą laiką, ar visą gyvenimą esimo takas vienval yra užverčiamas atrodams nepergalimais kibeliais. Nuliudi

(Toliau bus).

žiniška T. M. D. kuopa, nes visi geidžia jau nuo senai tos brangios Draugijos kuopos. Nors čion miestas nedidelis ir lietuvių ne taip daug, kaip kitose vietose, bet lietuvių kultūrai nežemai stovi. Turi keletą draugijų ir kuopų, k. a.: Sv. Petro, Sv. Benedikto, Sv. Mergelės Marijos (merginių draugija), Tautinį Politikos Jaunuomenės Klubą, Politikos Apšvietos Klubą, 58 kp. L. S. S., 212 kp. S. L. A. ir k. menkesnes.

Susitvėrus pastarajai T. M. D. kuopai, tikimasi, kad jinau daugiau gero nuveiks, tik visiems kenosietais reikia prie jos prisigulėti ir vesti. Netolimoj ateityje žadama vardu naujosios T. M. D. kuopos (jos numeris gautas iš Centro 119) surengti geras prakalbas ir pakviesti iš Chicago katechetus. Taip pat bus žadomi stereotipai paveikslai apie Žalgirio mūšį ir jo visas vietas.

Kenosietis.

NAUJI NARIAI.

Prie 104 kp. West Pullman, Ill. prisirašė Specius Kaz., Varapneckas S., Žilinskis Fel.

Prie 73 kp. Athol, Mass. — Vasilasauskas St., Vaicailis J.

Prie 119 kp. Kenosha, Wis. (nauja kuopa): Brazevičius K., Klianga K., Pakšis A., Lauraitis A., Jakutis Pr., Balčaitis J., Orlauskis Ant.

Prie 3-čios kp. Brooklyn, N. Y.: Ruzgis S., Sereika Iz., Jasikonis A., Simonis G.

Prie 39 kp. Coal Centre, Pa., Kniblskis Ant.

Prie 33 kp. So. Chicago, Ill., Aničkis A.

Monkevičius M., Pakutinskas J. L.

Prie 28 kp. Chicago, Ill., Kariys Juoz.

Prie 11 kp. Baltimore, Md.: Zvingila A., Adomaitis P., Adomaitis K.

Komercija Finansai Ir Tiesės.

CHICAGA IR JOS AUGIMAS.

Galima dar matyti Chicago miesto paveikslus iš 1820 metų, kada toji vietoje, kur dabar stovi milžiniškas miestas su dvejais ir pusė milijono gyventojų, buvo tuščias laukas, su keliomis indijonų būdėmis Chicago upės pakraščiuose.

Nuo 1820 iki 1910 metų praėjo tik 90 metų, tai yra nepilnas amžius; galima rast daug žmonių senesnio amžiaus, negu tas didžiausias ir turtingiausias miestas.

Kokios priežastys prisidėjo tokiame stebuklingame Chicago augimui, daugumai žmonių tai lieka paslaptimi, bet paziūrėjus į Amerikos žemėlapius iš komercijos atžvilgio, matysime, jog Chicago yra natūraliūsiu pramonės ir prekybos centru Suvenytose Valstijose, turi atsakančius vandenio kelius upėmis ir ežerų, ir dabar yra didžiausiu geleželių centru. Ji rida pietus su šiaurais, rytus su vakarais. Chicago dirbtuvių išdirbiniai gali pasiekti visas Amerikos ir kitas svieto šalis trumpiausiu keliu. Todėl-gi pramoniniai ir prekybiniai koncentruoja čionai savo kapitalus, o padaugino skaitlių dirbtuvių, duodančių žmoniems darbą.

Visos tos aplinkybės užtikrina Chicago didžiulį ateičių ir sutraukia žmones. O kada miestas yra ant plačios lygumos, tai besiplatinimui nėra ribų. Pui komunikacija gatvekarais ir elevatoriu suriša net tolimesnius pakraščius su biznio centru ir duoda kiekvienam progą gyventi kur nori ir dirbti kur nori.

Tos visos aplinkybės yra priežastys, dėl kurių miestas nepaprastai augo. Augimo pasekmė yra nepaprastai žemės kainos kylimas miesto ribose, iš ko daugumas žmonių pasinaudojo, ir pralobė. Vidurmiestį, kur yra didžiausios krautuvės, žemės kaina yra taip augusi, kad išmokėtai, perkant žemę, aukso pinigais galima storai apkloti visą nupirkta vietą. Bet pasidauginant gyventojų skaitliui, pasidaugina ir biznio centro skaitliui, o tai pakelia žemės vertę daugely vietų. Tokius biznio centrus jau dabar galima skaityti dešimtimis, jaigu ne šimtais, o jų skaitlius nuolatai dauginas.

Vienas tokių centrų Chicagoje trumpu laiku bus miesto dalis, vadinama Bridgeport. Daugumas dirbtuvių, naujai pastatytų ir nuolatinių statymų ant Bridgeporto, užtikrina darbą daugeliui žmonių, kuriems patogiausia yra apsigyventi nepertoli nuo to dirbtuvių.

Svarbiausi gatvė ant Bridgepor-

to yra Halsted ir victoj tarp 31 iki 35 iš abiejų pusių jau yra tirstai apsigyvenę lietuviai ir lenkai, o prasišalina airiai ir vokiečiai, nemėgstanti su mūsų tautomis gyventi drauge.

Prasišalinant vokiečiams ir airiams atsakančiausia yra lietuviams pirkti nuosavybės, kurias galima gaut labai pigiai. Kada tas laikas praeis, tai žemių kaina ant Halsted ir kitų gatvių tarp Halsted ir Wallace pakils taip pat, kaip pakilo ant Morgan St., kuri tai gatvė yra mažiau atsakanči bižnui negu Halsted. Tai reiškia lietuviams šiomis aplinkybėmis pasinaudoti.

J. J. Hertzmanovič.

SUVIEN. VALSTIJŲ PREKYBA SU SVETIMAIS KRAS- TAIS.

Suv. Valst. komercijos ir darbo departamentas pagarsino, už kiek išveža ir įveža į Suv. Valstijas prekių per liepos mėnesį.

Į Suv. Amer. Valstijas įvežta už liepos mėn.:

Iš Europos 1910 m. \$61.869.035
1909 m. \$63.465.960.
Iš Siau. Amerikos 1910 m. \$26.073.006, 1909 m. \$23.663.958.
Iš Piet. Amerikos 1910 m. \$10.241.262, 1909 m. \$9.560.462.
Iš Azijos ir Okeanijos 1910 m. \$18.280.911, 1909 m. \$14.286.086.
Iš Afrikos 1910 m. \$851.377, 1909 m. \$1.511.888.
Iš Suv. Amer. Valstijų išvežta už liepos mėn.:

Į Europą 1910 m. \$58.114.732, 1909 m. \$65.013.005.
Į Siau. Ameriką 1910 m. \$35.388.512, 1909 m. \$39.009.903.
Į Piet. Ameriką 1910 m. \$7.759.661, 1909 m. \$6.794.207.
Į Aziją ir Okeaniją 1910 m. \$11.014.963, 1909 m. \$7.288.718.
Į Afriką 1910 m. \$2.335.070, 1909 m. \$1.230.979.
Iš pavienių viešpatijų į Suvenytas Valstijas daugiausia įvežama iš Vokietijos ir Anglijos. Iš Vokietijos šiais metais už liepos mėn. įvežta už \$13.210.619, o iš Anglijos už \$21.065.112. Iš Prancūzijos įvežta už \$10.166.778, o iš Rusijos tik už \$954.540.

Išvežama iš Suv. Valst. daugiausia į Angliją, Kanadą, Vokietiją. Už šių metų liepos mėnesį išvežta į Angliją už \$24.743.826, į Kanadą \$19.913.670, į Vokietiją už \$12.015.426; į Niderlandus už \$6.324.602, į Prancūziją už \$4.803.290, o į Rusiją tik už \$865.890.

VIETINĖS ŽINIOS.

KIEK APGARSINIMŲ TURI CHICAGOS LAIKRAŠČIAI.

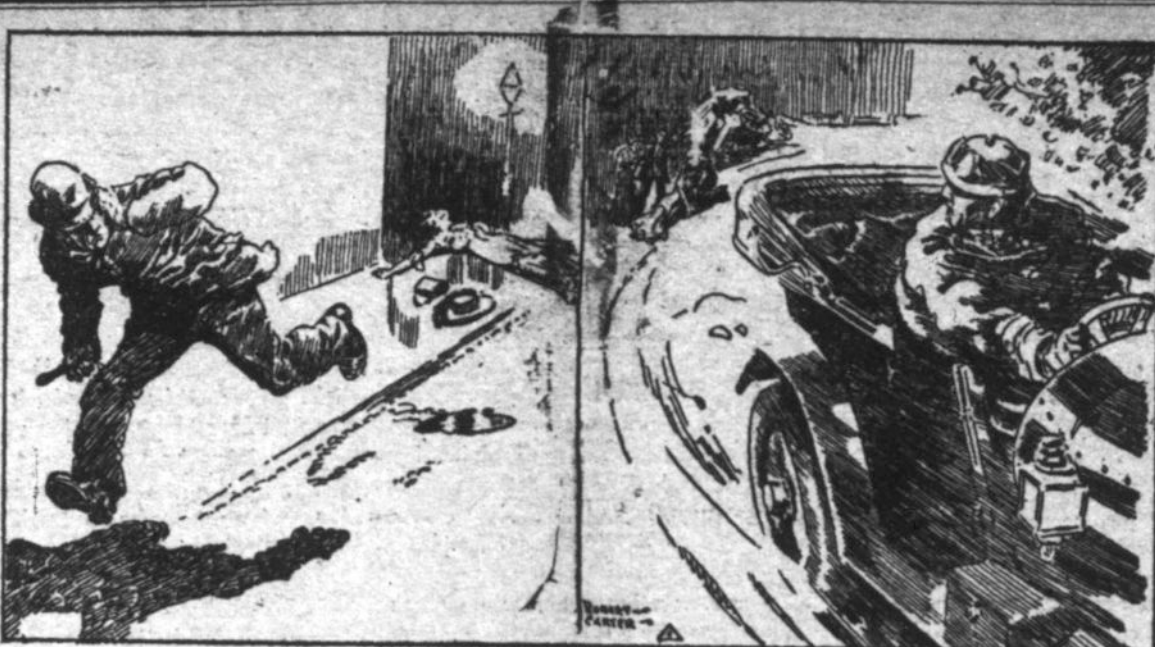
Amerikos laikraščiai baisiai daug turi apgarsinimų; jie užima daugybę kolumnų. Stai skaitlinės laikraštinų kolumnų, kurios buvo užimtos vien rugpjūčio mėn. apgarsinimais Chicagoje:

Tribune 2.788.73 kol.
News 2.140.49 kol.
Examiner 1.726.26 kol.
Record-Herald 1.621.52 kol.
Inter Ocean 1.044.53 kol.
Journal 1.025.66 kol.
American 710.35 kol.
Post 519.85 kol.

Iš Chicago's Lietuvių Gyvenimo.

"Aušros" kuopa rengs preleikijas ne tik ant Bridgeporto, bet ir ant Town of Lake. Bridgeporto dalį preleikijos prasidės 18 rugsėjo, Ratelio svetainėje, Town of Lake preleikijas namoma pradės 3 spalio d., Davis Sq. svetainėje.

Motery "Apšvietos" drangijos ekskursija į Welmette 4 rugsėjo d. neįvyko. Lijo lietus. Kad kuo nors pamainius ekskursiją, "Aušros" ir "Apšvietos" draugijų lydi dybos tą dieną surengė vakarėlį, kuriuos Ratelio svetainėje, Vakarėlis buvo labai smagus, susirinko nuo 200 žmonių, žaidė šokio, linksmos. Gerokai pasisukus malonios gaspadinės apnešė svečiams užkandžių, po ko vienas po kitam kalbėjo, svečiams reikalaujant, keletas įžymybių žmonių apie "Apšvietos" draugiją, apie "Aušrą", apie "Aušros" siekius ir manomus atlikti darbus. Po kalbų vel buvo šokiai. Pakakinti svečiai išsiskirtė apie vidurnaktį, pasitiekdami visi: vėl sučiū ir kruvą sekančių ne-

Kursai iš šitų žmogūdujų yra geresnis? Vienas užmušė ir bėga, žinodamas, kad jį persekios įstatymai, kitas suvažinėjęs bent keletą žmonių, važiuoja toliau kai ponas.

dėdieniu, kuomet atsiliks dabar neįvykusioji ekskursija, jaigu tik bus geras oras.

"Aušros" Draugija parengė be jokios įžengimo mokesčio praktišką paaiškinimą muziejų matomų daiktų; pirmas toks atsilankymas bus 11 dieną rugsėjo (sept.) 1910 m. Fieldo Muziejuje — Jackson Parke.

Vedžios ir aiškis dr. A. K. Rutkauskas. Prasidės 1 val. po pietų. Laukiame atsilankymo lietuvių ir lietuvačių.

Kviečia Aušros Dr-jos Komitetas.

NAUJI RASTAI.

SVENTASIS RAŠTAS SENOJO IR NAUJOJO ISTATYMO SU VULGATOS TEKSTU.

Vertė ir komentorių pridėjo kun. Juozapas Skvircius, Teologijos Magistras, Žemaičių Seminarijos Profesorius. Su Žemaičių vyskupo aprobatu. Kaunas 1910.

Lietuviai, daugias kaip per 500 metų būdami krikščionimis, iki šiol neturėjo pilnai išguldito į lietuvių kalbą Sventojo Rašto. Jie įgingį tik dabar. — Belaukdam 500 metų Žemaičių vyskupijos įsteigimo sukurtųjų, Sv. Kazimiero Draugija Lietuvoje panorėjo sukurti sukaitytus ne su tušiomis rankomis ir pasiryžo išleisti iki tam laikui (1917 m.) Sventąjį Raštą lietuvių kalboje. Stai dabar jau gavome pirmąjį leidimo sąsiuvą, talpinantį Svento Pavilo Apostalo gromatą į Rymiečius, Pirmąją Gromatą į Korintiečius ir pradžią antros į Korintiečius. Greta su lietuviškuoju tekstu spausdinama latiniškai (Vulgatos) ir pridedama platūs komentarai. Sv. Rašto vertėjas ir komentatorius yra kun. J. Skvircius, Žemaičių seminarijos profesorius. Vertimas atliktas labai sąžiningai, gražia naujoviska lietuvių kalba, o kai dėl Sventojo Rašto gal ir perdang naujoviska. Sventoj Rašto didiesiems išsilimungimui pravartu būtų buvę versti, pasiekant nors iš dalies kad ir Širvydo pamokslus. Kitap truputi keista matant vietoj Kristaus tribunolo — Krisaus krasę (mat, žodį krasę nevenur vartoja sofos prasme). Ilgainiui, per Sv. Rašto įrankius, lietuviai gal ir išsiskro pradės tribunolą vadinti krase, bet dabar tai yra juokinga.

"Laisvoji Mintis" N. S. Turinys: Mikroskopa, P. M. Muravjevo gadyne Lietuvoje (užbaiga), J. Štupas, Rojus ir Pažanga (tąsa), Ką aš galiu ir ko negaliu tikėti, R. Blatchford, Notre Dame de Paris, Pradžiasis Sveciausioji Panelė, Victor Hugo, vertė Žemės Vaikas.

"Wiedza", tygodnik społeczno-polityczny popularno-naukowy i literacki. N. 34.

APGARSINIMAI.

PIRMASIAUSI ROPESISTIS.

Gymant tuberkulozų ar sausligę pirmasiasis gydytojo rūpestis yra sužadinti ligonyje norą valgyti ir galejimą pervirti. Kaip tik liketis, R. Blatchford, Notre Dame de Paris, Pradžiasis Sveciausioji Panelė, Victor Hugo, vertė Žemės Vaikas.

"Wiedza", tygodnik społeczno-polityczny popularno-naukowy i literacki. N. 34.

JUOKELIAI.

TEISME.

Plikagalvis liudytojas. Matant, kaip apskūstas su skundę apsirojo, man plaukai pasisaušė.

Teisėjas. Būkit atsargūs, jūs liudyjat čion po prisieka.

("Kaimynas")...

Joks žmogus pikto nemano, kiplas tai temano ir mes turim jį paziinti pagal jo ragų.

Shakespeare.

— Ar laimingai jam pavyko medžioklė ant tigry?

— Taip, labai laimingai.

— Tai kaip-gi?

— Jis nesutiko nei vieno tigro. ("Tit-Bits").

— Tamstos vyro liga jau persilaužė.

— Persilaužė! O, daktare, ar negalėtum jį nuo to kaip nors išgydyti.

Momyr. Dabar galik ir nieko nebijok, aš žvakę užpūciau, bet tu žinok, kad Dievulis bus su tavim patamsij.

Dukrelė. Ne, mąnytel tu Dievulį pasiimk, bet palik man žvakę.

Ponia Dundienė. Mano vyras miegodamas knarkia baisiai. O tamstos irgi?

Ponia Pakropienė. Tamsta gali tur būt tiek supūsti, kad mano vyras yra kultūris žmogus, — tai kaip dar tokių dalykų klausai.

MOSU-PANELES.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

Statoma ant scenos Br. Vargso 3 veisimio drama "Tautiška Baga".

Tarpais bus monologai ir deklamacijos; po teatral uždavimus "Lietuvių Darbininkų Choras" keletą gana puikių dainų.

Ant galo bus extra keletas įdomių dalykų. Tikietų kiles: 50c., 35 ir 25 centai.

Ukviečiame atliankyti visus, be skitumo pasidaryti ir lyties, kuokatinas; šitos drangystės stieku yra publickai užpildinti perstatymais, o nešitūm jį nuo to kaip nors išgydyti.

Momyr. Dabar galik ir nieko nebijok, aš žvakę užpūciau, bet tu žinok, kad Dievulis bus su tavim patamsij.

Dukrelė. Ne, mąnytel tu Dievulį pasiimk, bet palik man žvakę.

Ponia Dundienė. Mano vyras miegodamas knarkia baisiai. O tamstos irgi?

Ponia Pakropienė. Tamsta gali tur būt tiek supūsti, kad mano vyras yra kultūris žmogus, — tai kaip dar tokių dalykų klausai.

MOSU-PANELES.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

— Ne, ne! Tamstai reikia žinoti, kad aš gana pripratus prie gramatiško rašto.

— Ar tamstai nebus sunku mano raštą perskaityti?

